

Seurakunta- tervehdys

1 / 2007

40. vuosikerta

Lappeenrannan ev.lut. seurakuntien tiedotuslehti

Lappeenrannan kirkko käyttöön pääsiäisenä

Lappeenrannan seurakunnan tiilikirkko otetaan puoli vuotta kestäneen peruskorjauksen jälkeen käyttöön pääsiäisenä 8. huhtikuuta. Kello 10 alkavassa sanajumalanpalveluksessa piispa Voitto Huotari avustajineen toimittaa kirkon käyttöön siunaamisen.

Kirkko kohtaamispaikkana

Lappeenrannan kirkossa on avoimet ovet pääsiäisen jälkeisellä viikolla tiistaista perjantaihin 10.–13.4.07 kello 10–16. Oheinen kuva alttarista on otettu pari vuotta sitten. Tule tutustumaan uuden ilmeen saaneeseen kirkkoon.

Teologian tohtori Jari Jolkosen mielestä luterilaisten ja ortodoksien pääsiäinen on sisällöltään sama huolimatta erilaisista tavoista viettää pääsiäistä. Jolkosen haastattelu sivulla 6.

Ylös Jerusalemiin – tapahtumalla on juhlavuosi

PÄÄKIRJOITUS

29.3.2007

Lauritsalan seurakunnan Ylös Jerusalemiin -tapahtuma toteutettiin ensimmäisen kerran pääsiäisenä 1982. Kuva on vuodelta 1987, jolloin puutarhurin roolissa oli Juha Nurmiainen.

Shalom! Tervehtii opas basaarin vilinästä hiljaisen Jerusalemin sivukujalle, Ylös Jerusalemiin -kuvaelman kierrokselle astunutta yleisöä. Näin on tuhansien ihmisten pääsiäinen alkanut Lauritsalan seurakunnan pääsiäisviikon tapahtumassa jo 25 vuoden ajan.

Seurakuntatalon saliin rakennetussa lähetyksessä voi kuvaelmakierrosta odotellessa kierrellä pienissä kokuissa, kirpputorilla tai istahtaa kahvilaan. Kuvaelmassa opas kuljettaa yleisöä Jerusalemissa, jossa juuri ristiinnaulittu Jeesus on kuumimpana puheenaiheena.

Vuosittain tapahtuma kerää noin 4000 kävijää viikon aikana. Aamupäivät ovat alaluokkien, päiväkotien ja –kerhojen vierailuajaksi, joka on täyttynyt viimeistä vuoroa myöten. Yleisökierroksille tullaan lähipaikkakuntia myöten.

Unelma pääsiäisriemusta

Lähetyksihteeri Paula Kaapro tutustui 1970-luvulla ortodoksiseen pääsiäisen viettoon:

– Sen rinnalla luterilainen pääsiäinen tuntui värittömältä, halusin iloa ja elämää meidänkin pääsiäiseen.

Paula Kaapro ja Ritva Salonen kävivät katsomassa Lahden Joutjärven seurakunnassa vastaavan tapahtuman 1981.

– Näin Pyhäkoululehdessä käsikirjoituksen, ja siitä innostuneena kasasimme ensimmäisen tapahtuman parissa kuukaudessa, muistelee Paula.

Alusta alkaen tapahtuma on ollut seurakuntalaisten vapaaehtoistyön varassa.

– Lauritsalan lukion kuvataidelinjalta valmistettiin valmiiksi kulkivat, Kaukas lahjoitti puut ja vanerit sekä Lauritsalan kangas-

kauppa pukukankaita. Tuotiinhan pukuja ulkomailtakin, muistelee Lauritsalan lukion kuvaamataidon lehtori Auli Savolainen.

Pienten alkujen lähetyksiä työstettiin tapahtumaa alkuun. He mm. perustivat basaarin siksi aikaa, että ihmiset voivat siinä odotella kierroksella lähtemistään.

Ensimmäisessä tapahtumassa 1982 Liisa Konttisen tehtävänä oli muodostaa pieniä ryhmiä, jotka lähtevät oppaan kanssa kierrokselle. Alku yllätti:

– Jumalanpalveluksen jälkeen seurakuntasali oli tupaten täynnä ihmisiä! Emme olleet varautuneet moiseen, minulla ei ollut mikrofonia, ei edes kynää ja paperia.

– Osa porukasta lähetettiin kotiin ja luvattiin, että he pääsisivät parin kolmen tunnin päästä kiertämään. Jotkut taisivat suutahtaakin, mutta jotenkin siitä kaaoksesta selvitettiin.

Siunausten kanavana

– Ylös Jerusalemiin tapahtuma on upealla tavalla sitonut tämän valtavan evankeliumin sanoman. Sanomaa on saatu siten eteenpäin kaiken ikäisille isoille ihmisryhmille.

– Tapahtumalla on monenlaista merkitystä kaupungille, seurakunnalle ja yksilöille, kertoo Saara Kettunen, joka on myös ollut mukana ensimmäisistä esityksistä asti.

Seurakunnalle tapahtuma on tuonut monenlaista siunausta. Tapahtumaa toteuttaa noin 130 vapaaehtoisen joukko, joka on organisoitu vastuuryhmiin, kuten tiedotus-, puvustus-, lavastus- ja basaariryhmät.

Yhteinen tekeminen on yhdistänyt seurakuntalaisia. Kaikista lähiseurakunnista on myös tullut vuosittain va-

paaehtoisia. Vapaaehtoiset tuovat mukanaan uusia tuttavuuksia ja joukko kasvaa.

Kaupungin uskonnonopetukselle tapahtuma on tarjonnut elämyksellisen lisän. Esimerkiksi Mustolan ensimmäisen ja kolmannen luokan oppilaat käyvät tapahtumassa joka vuosi.

Jerusalem-tapahtuma on poikunut muutakin vapaaehtoistoimintaa paljon. Moni on tullut mm. Lauritsalan seurakunnan lähetyksen kauppakavilaan Puotiin ja Pannuun vapaaehtoistyöhön. Basaarimyyjän puuhista on matala kynnys jatkaa vapaaehtoistoimintaa. Näin seurakunnan tarkoitus on päässyt toteutumaan ja jäsenistö on kasvanut aktiivisia osallistujia.

Ylösnousseen todistajia

Kahden kuukauden mittaisesta, alussa projektina käynnistyneestä tapahtumasta on kasvanut prosessi, joka on koko ajan näkyvillä seurakunnan toiminnassa.

– Vapaaehtoisille tulee mieleen vaikka kesällä, että kulissee täytyy korjata sieltä ja tuota ja tätä kohentaa, kertoilee tapahtuman tiedottaja Seppo Nevalainen.

Esittäjät käyvät evankeliumin tarinaa läpi syventyen ja omakohtaisesti.

– Näyttelijän työssä on lähdetty jokaisen omista kyvyistä ja lahjoista, ammattitasoa ei tavoitellakaan, kertoo Seppo.

Alusta asti työajatuksena ja kantavana voimana on ollut teema: Te olette ylösnousseen todistajia. Saara toteaa:

– Jos itse ei usko tähän sanomaan, niin ei tätä voi esittää. Usko kasvaa tässä prosessissa ja tämä hoitaa omaa uskon elämää.

Mari Laine

Pääsiäinen – ilon juhla

Luterilaisessa kirkossamme pääsiäistä on totuttu viettämään varsin korutomasti, onhan siinä keskeisesti esillä hiljaisen viikon tapahtumat, joissa käydään läpi Jeesuksen kärsimystietä aina Golgatalle asti.

Vanhemmat sukupolvet muistavat varsinkin pitkäperjantain päivänä, jolloin ei käyty kylässä eivätkä lapset saaneet leikkiä. Jumalanpalveluksessa urut ovat vaienneet ja alttari on verhottu mustaan.

Pari kolme vuosikymmentä sitten käynnistyneet pääsiäisyön messut ovat saaneet varsin suuren suosion seurakuntalaisten keskuudessa. Tänäpäin niitä vietetäänkin yhä useammassa seurakunnassa.

Pääsiäisen tapahtumien esittäminen näytelmällisin keinoin tuli sekin kirkkoon suurin piirtein samoihin aikoihin kuin pääsiäisyön messutkin.

Kuten tuosta viereisestä jutusta käy ilmi, Lauritsalan seurakunnan Ylös Jerusalemiin tapahtuma on tullut jo 25 vuoden ikään. Tapahtuma käynnistyi vuonna 1982 pyhäkoulusihteeri Paula Kaapron aloitteesta ja innostuksesta tehdä jotain uutta luterilaiseen pääsiäisen viettoon.

Lappeen Marian kirkossa esitetään tulevana palmusunnuntaina kuudetta kertaa Anja Hytti-Oikkosen kirjoittama ja ohjaama näytelmä Sinun edestäsi, joka on myös löytänyt oman yleisönsä.

Helsingissä on 1990-luvun puolivälistä lähtien esitetty Via Crusis –näytelmää, joka koonnut katujen varsille jopa kymmeniä tuhansia kaupunkilaisia seuraamaan Jeesuksen kärsimysten vaiheita.

Kaikki nämä tapahtumat ovat omalta osaltaan elävöittäneet hiljaisen viikon ja pääsiäisen viettoa seurakunnissamme.

Teologian tohtori Jari Jolkkonen mainitsee Juhana Unkurin tekemässä haastattelussa, että luterilaisuus nähdään usein syypäänä moniin suomalaisten vaikeuksiin, kuten masennukseen ja synkkyyteen, josta ei päästä eroon edes pääsiäisenä.

Jolkkosen mukaan vuosituhannen alussa toteutettu jumalanpalvelusuudistus on vahvistanut ilon ja ylösnoussemuksen asemaa luterilaisessa pääsiäisessä. Hän on myös sitä mieltä, että pääsiäisen ilo ja riemu voisikin jatkaa koko pääsiäisajan aina helluntaihin saakka.

Ortodoksisessa kirkossamme pääsiäinen on kirkkovuoden tärkein juhla, jonka vietto huipentuu pääsiäisyön jumalanpalvelukseen ja ristisaattoon kirkon ympäri. Pääsiäisen vieton iloisuudesta me luterilaiset voisimmekin ottaa oppia ortodokseilta.

Parikymmentä vuotta sitten uudistettuun virsikirjaamme on otettu ortodoksisen kirkon pääsiäisyön palveluksesta tuttu pääsiäistöropari, jota entistä enemmän on alettu laulaa myös luterilaisissa kirkkoissamme. Se olkoon tämänkin pääsiäisen toivotuksena:

”Kristus nousi kuolleista,
kuolemallaan kuoleman voitti
ja haudoissa oleville elämän antoi.”
(Virsi 90)

Pertti Kakkonen
toimitussihteeri

Kirkkomatka Tansaniassa

Täällä Tansaniassa sunnuntaihin kuuluu osallistuminen jumalanpalvelukseen. Jos lähetystyöntekijä on joskus poissa kirkosta, se kyllä huomataan ja syytä kysytään. Siellä missä on kristittyjä, on myös kirkkoja ja enemmän kuin kyläkouluja ennen Suomessa.

Pastori Gerson Mgaya ja Antti Vanhanen odottavat jumalanpalveluksen alkua Mwalivalen kirkon edustalla.

Meilläkin täällä Kidugalan seminaarin lähiympäristössä muutaman kilometrin säteellä on monia kyläkirkkoja. Kirkot ovat useimmiten hyvin vaatimattomia, mutta ”kirkon paras koristus onkin koolla oleva seurakunta”. Käymme mielellämme kyläkirkoissa jumalanpalveluksissa.

Loppiaisen jälkeisenä sunnuntaina päätimme me ja naapurimme, Leena ja Gerson Mgaya, lähteä kolmen kilometrin päässä olevaan kirkkoon ja tällä kertaa autolla, vaikka useimmiten

taitamme matkan jalan.

Kun saavuimme Mwalivalen kirkon luo juuri kymmeneksi, niin kirkon edusta oli hiljainen. Hetken kuluttua paikalle saapui naisevankelista ja ilmoitti, että jumalanpalvelus alkaisi puolen tunnin päästä. Sitten hän poistui eikä häntä enää näkynyt. Puoleen tuntiin ei tapahtunut mitään, kirkonkellona toimiva auton levypyörä ei

soinut, eikä ketään alkanut tulla kirkkoon.

No ei hätää, sillä onneksi olimme autolla liikkeellä. Päätimme lähteä Gonelamafutan kirkkoon, jonne oli matkaa uudet kolme kilometriä. (Minäkin muistan kylän nimen suomen ”Konelasta” ja mafuta tarkoittaa ”öljyä”.)

Tietysti me myöhästyimme. Täällä

on sääntönä, että jumalanpalveluksen alettua kirkon ovet suljetaan ja myöhästyneet pääsevät kirkkoon vasta alkuliturgian jälkeen. Sehän oli meille melkoinen häpeä – neljälle kirkon työntekijälle.

Jumalanpalveluksen toimitti kirkkoherra ja kyläevankelista. Kun pääsimme kirkkoon, alkoi lasten kaste. Sen jälkeen nuori luottamusmiehes luki kirkolliset ilmoitukset, evankelista luki kylän johdon kirjeen, jossa pyrittiin selvittämään nuorison hulinoitua uudenvuoden yönä. Oli tuhottu ihmisten viljelyksiä.

Sitten seurakunnan pappi toivotti meidät vieraat tervetulleiksi siten, että kutsui pastori Gerson Mgayan esittelemään vieraat. Gerson taas pyysi minut lausumaan seurakunnalle yhteisen tervehdyksemme.

Kirkkoherra tervehti meitä vieraista vielä benaksi, ja minäpä osasin kuin osasinkin kiittää samalla kielellä, mikä herätti iloa kirkkovaesssä. Välillä laulettiin virsiä ja kuoroilla oli oma osuutensa. Tansaniassa ei ole niin pientä kyläkirkkoa, ettei ole vähintään yhtä, kahta kuoroa. Niin myös Gonelamafutassa.

Nyt olikin jo saarnan vuoro, ja kirkkoherra pyysi yllättäen Gersonia saarnanieheksi. Gerson oli tainnut aavistaa näin käyvän ja oli etukäteen valmistautunut. Saarnaa seurasi kolehti,

joka koottiin kirkon kuoriosan eteen. Sitten oli vuorossa ehtoollisen vietto, kiitoskolehti ehtoollisesta ja loppuliturgia. Jumalanpalveluksen päätökseksi seurakunta marssii aina ulos virren tai kuoron säestämänä.

Päätössanat sanotaan kirkon ulkopuolella. Lopuksi kirkkokansa kättelee toisensa ja vaihtaa tervehdyksiä sekä kuulumisia. Marketan kanssa yritimme jututtaa kolmea iäkstä naista, mutta se onnistui vasta, kun seurakunnan pappi tuli tulkiksi, sillä naisten käyttämä bena ei meiltä oikein suju. Swahilinan on maan virallinen kieli.

Ei tämä Kidugalakaan vauras kylä ole, mutta toista oli Gonelamafutassa. Minua puhutteli köyhästi pukeutunut seurakunta. Useat olivat paljain jaloin, mikä ei enää täällä ole tavallista. Kylän taloista harvoissa oli peltikatto ja useimmat olivat savesta rakennettuja. Ehkä noilla kyläläisillä on kuitenkin jotain sellaista rikkautta, jota vauraassa Euroopassa monelta puuttuu.

Antti Vanhanen

Antti ja Marketta Vanhasen työstä Tansaniassa voi lukea heidän nettisivuiltaan: www.markettajaantti.vanhanen.net

Media suhtautuu kirkkoon perusmyönteisesti

Valtamedian suhde kristinuskoon ja kirkollisiin asioihin on perusmyönteinen ja kunnioittava, joskin etäisyyttä ottava. Uskonnon merkitystä horjuteaan tai suoraan tai epäsuorasti kyseenalaistetaan varsin vähän.

Valtamedia tulee siten tukeneeksi ja vahvistaneeksi historian kuluessa muotoutuneita traditioita, mikä näkyy etenkin kirkollisten juhlapyhien aikaan. Media on elimellinen osa sen yhteiskunnan vakiintunutta tapakulttuuria ja päiväjärjestystä, jossa se toimii. Tätä vakiintuneet tiedotusvälineet eivät hevin lähde horjuttamaan.

Tietty tuttuus, turvallisuus ja enustettavuus kuuluvat valtamedian sisällön ominaispiirteisiin. Joulurauhan julistamisesta kertova uutinen ei tuo uutta tietoa, mutta se vahvistaa olemassa olevaa asiointilaa.

Näin todetaan tuoreessa tutkimuksessa Kirkko median kuvastimessa. Tutkimuksen on laatinut YTT Juho Rahkonen Tampereen yliopistosta ja se on julkaistu Kirkon tutkimuskeskuksen [www-julkaisujen sarjassa](http://www.julkaisujen.sarjassa).

– Kristinuskon ja kirkko ovat juurtuneet syvästi suomalaisen kulttuuriin ja elämäntapaan, ja se näkyy myös journalismissa. Kirkko ja kristinuskon tulevat esiin jutuissa siellä täällä, yllättävissäkin yhteyksissä, arvioi Rahkonen.

– Kirkkoon ja kristinuskoon liittyvät kielteiset ilmiöt, kuten naispap-

peuskiistat, kirkosta eroaminen ja erilaiset skandaalit saavat hetkittäin paljon näkyvyyttä mediassa. Sen vuoksi arkikokemus näyttää osoittavan, että median sisältö on uskontokielteistä. Tällöin jää kuitenkin huomiotta kirkon saama laaja perusmyönteinen julkisuus.

Maakuntalehtien suhde kirkkoon läheisempi

Tutkimuksen aineistona ovat kaikki kirkkoa ja kristinuskon käsittelevät artikkelit Aamulehdestä, Helsingin Sanomista, Ilta-Sanomista, Kalevasta ja Keski-Suomalaisesta tammikuun alusta huhtikuun loppuun vuonna 2006. Juttuja kertyi yhteensä 1 081. Lisäksi tutkimuksessa oli mukana erillisiä aineistoja, johon oli kerätty kaikki joulua ja kristinuskon käsittelevät jutut kolmestakymmenestä sanomalehdestä joulukuulta 2005.

Tutkimuksen mukaan maakuntalehtien suhde kirkkoon ja kristinuskoon on läheisempi kuin Helsingin Sanomien. Helsingin Sanomien kirkkoa ja kristinuskon verrattain kriittisesti ja etäisesti kohteleva journalismi leviää laajemmalle yleisölle kuin muiden lehtien. Toisaalta maakuntalehdet ovat alueillaan kiinnostavia ykkösiä. Maan keski- ja pohjoisosista katsottuna pääkaupunkiseutu ja sille tyypilliset urbaani-liberaalit arvot näyttävät monelle kaukaisina.

Ilta-Sanomissakin kirkkoa ja kristinuskon käsitellään pohjimmiltaan varsin kunnioittavasti ja myönteisesti. Kristillisyyden katsotaan kuuluvan tavalliseen suomalaiseen elämäntietoon eli siihen, mistä lehti ammentaa päivittäisen yleisöpohjansa. Ilta-Sanomien pyrkii puhuttelemaan lukijoitaan yleisemmällä tasolla kuin alueelliset lehdet.

Joulusta ei kirjoiteta muutoksen hengessä

Lehtijuttujen yleissävy joulua ja kristinuskon kohtaan on myös myönteinen ja vahvistava, todetaan tutkimuksessa. Kristinuskon on jouluna näkyvästi esillä. Pääkirjoituksissa korostetaan joulun sanomaa ja hiljentymisen tärkeyttä, piispat ja muut kirkon edustajat kirjoittavat vierailevina kolumnisteina joulutervehdyksiä. Tiernapoikien esitykset ja muut perinteiset menot saavat runsaasti palstatilaa suurien kuvien kera. Ylivoimaisesti suurin osa jutuista käsittelee ensisijaisesti luterilaista kirkkoa.

Vaikka muutos on eräs kehys, jota journalismissa käytetään varsin paljon, kristinuskon ja kirkollisia asioita käsittelevässä journalismissa muutoskehys ei ole kovin yleinen, tutkimuksessa todetaan. Juho Rahkonen tutkimus on luettavissa osoitteessa: www.evl.fi/kkh/ktk/www12.htm (KT/PK).

Ristin tielle Sammonlahden kirkossa

Kaikkialla maailmassa muistetaan juuri alkavan hiljaisen viikon aikana Jeesuksen kärsimyksen historiaa. Muistelemisen ja eläytymisen tavat 2000 vuoden takaisin tapahtumiin ovat monenlaiset.

Jo varsin varhain kristityt ovat rakentaneet hiljentymis- ja rukouspaikkoja eli Ristin tien asemia, joilla pysähdytään muistamaan Jeesuksen kärsimysten eri vaiheita.

Liikkeelle lähtö tapahtuu Jeesus Nasarettilaisen tuomitsemisesta Pilatoksen palatsissa ja tie päättyy hänen haudauttamiseensa.

Ristin tie tarkoitettu paastonajan henkilökohtaisen hartauselämän, mietiskelyn ja rukouksen apuvälineeksi. Siksi mukana on myös joitakin asemia, jotka eivät suoraan nouse jostain evankeliumin kohdasta.

Tällainen on mm. myöhemmästä perimätiedosta otettu kuudes pysähdyspaikka, jossa Veronika-niminen nainen pyyhki liinalla Jeesuksen tuskaisia kasvoja.

Sammonlahden kirkkoon on tänä vuonna rakennettu hiljaiselle viikolle 14 Ristin tien asemaa eli pysähtymispaikkaa. Niillä kulkija voi viipyä omaan tahtiinsa edeten. Tekstit ja rukoukset ovat käännöksiä fransiskaani-

veli John Kenneth Campbellin mietiskelyteksteistä, jotka liittyvät näinäkin päivinä pyhiinvaeltajien kulkemaan reittiin Jerusalemin Via dolorosa -tiellä.

Ristin tiellä Sammonlahden kirkkosalissa on mahdollisuus hiljentyä 2.–7.4. maanantaista keskiviikkoon klo 12–18, kiiristorstaina klo 14–21, pitkäperjantaina klo 15–18 ja lauantaina klo 14–17.

Piispa Voitto Huotarin johdolla suoritettiin maaliskuun puolivälissä seurakuntayhtymän hallinnon ja talouden tarkastus. Myös seurakuntien yhteiset työalat olivat tarkastuksen kohteena.

Seurakuntayhtymän toimintaa tarkastettiin

Lappeenrannan seurakuntayhtymän hallintoa ja taloutta tarkastettiin maaliskuun puolivälissä pidetyissä neuvotteluissa piispa Voitto Huotarin johdolla. Hallinnon ja talouden lisäksi myös seurakuntayhtymän yhteiset työmuodot olivat tarkastuksen kohteina.

Piispan lisäksi tarkastukseen osallistuivat tuomiokapitulin jäsenet, hiipakuntadekaani Ouri Mattila, pappisasessori Risto T. Nieminen, lakimiasessori Pirjo Pihlaja ja notaari Merja Vuorikari. Tarkastuksessa oli mukana myös lääninrovasti Matti Wirilander

Lappeen seurakuntasaliin oli kutsuttu 14. maaliskuuta luottamushenkilöitä ja työntekijöitä kuulemaan tarkastuksessa esiin nousseita ajatuksia.

Asessori Risto T. Niemisen mukaan seurakuntayhtymän talous on tasapainossa, vaikka lähivuosina onkin tehty suuria remontteja. Valtakatu 38:n kiinteistön peruskorjausta varten seurakuntayhtymä joutui ottamaan kahden miljoonan euron lainan. Lappeenrannan kirkon puoli vuotta kestänyt remontti valmistuu puolestaan tämän kuun lopussa.

Nieminen oli ilahtunut siitä, että seurakuntayhtymässä on valmistu-

massa asiantuntijavoimin laadittu kiinteistöstrategia, jossa jokainen seurakuntien omistama kiinteistö on otettu tarkastelun kohteeksi. Samalla hän muistutti luottamushenkilöitä siitä, että lähitulevaisuudessa on osattava tehdä rohkeita ratkaisuja kiinteistömäärän vähentämiseksi.

Erilaistuminen näkyy kirkossakin

Piispa Huotari puuttui omassa puheenvuorossaan kirkolliseen elämään maassamme. Hänen mukaansa suomalainen yhteisyys ei ole enää sama kuin aikaisemmin.

- Kirkkomme ei ole enää sellainen kokoava tekijä kuin menneinä vuosikymmeninä. Erilaistuminen on tullut kirkon sisällekin ja myös uudenlainen hengellisyys etsii muotojaan.

Piispan mielestä kansankirkkomme on joidenkin mielestä liaksi sopeutunut ympäröivän maailman vaatimuk-

siin ja sen olisikin palattava juurilleen. Jotkut taas ovat sitä mieltä, että kirkko muuttuu aivan liian hitaasti muuhun yhteiskuntaan verrattuna.

- Kirkko ja sen seurakunnat ovat monien mielestä vain palvelujen tarjoajia. Kirkollisiin toimituksiin osallistutaan ja niitä osataan tänä päivänä vaatiakin.

Huotarin mukaan seurakuntien tulisikin panostaa laadukkaisiin palveluihin, joissa henkilökohtainen seurakuntalaisten kohtaaminen on keskeisesti esillä. Menneinä vuosikymmeninä seurakunnat ovat olleet nimenomaan kokoavan toiminnan vaalijoita. Tätäkään ei piispan mielestä sovi unohtaa, sillä se tarjoaa sosiaalisen osallistumisen väylän seurakunnan jäsenille.

Seurakuntien tulisikin omassa toiminnassaan paneutua entistä enemmän henkilökohtaiseen toimintaan unohtamatta kuitenkaan perinteistä kokoavaa toimintaansa. Myös verkostoituminen tämän ajan henki.

Asessori Risto T. Niemisen alustuksessa käsiteltiin seurakuntien nykytilannetta sekä varsinkin varautumista tuleviin vuosiin. Seurakuntien määrä on tällä vuosituhanella vähentynyt noin 70:llä, joskin seurakuntia tulee olemaan aina enemmän kuin kuntia.

Sama vähenevä kehitystrendi kuin kuntapuolellakin tulee jatkumaan myös seurakunnissa. Pienet seurakun-

nat liittyvät suurempiin joko kuntaliitosten myötä tai sitten vapaaehtoisesti.

Kunnat joutuvat tekemään omat tulevaisuuden visionsa lähikuukausien sisällä ja se myös vaikuttaa omalta osaltaan seurakuntien toimintaan. Myös seurakuntien tulisi laatia omat strategiansa lähivuosisikymmenille. Miten kirkko toteuttaa työtään tässä muuttuvassa ympäristössä ja millaista seurakuntien toiminta on varsinkin 10 tai 20 vuoden kuluttua?

Yhden seurakunnan malli puhutti

Keskustelussa nousi esille yhden seurakunnan malli, josta Lappeenrannan seurakuntaneuvosto oli tehnyt aikanaan aloitteen. Tuomiokapituli palautti aloitteen kuitenkin takaisin viime vuoden lopulla.

Piispa Huotari valotti tuomiokapitulin menettelyä asiassa. Ensinnäkin hänen mielestään aloitteesta ei ollut riittävästi perusteltu sitä, miksi muutosta halutaan. Toiseksi siitä puuttui seurakuntien tulevaisuuden toiminnallinen visiointi eli näky siitä, miten ja millaisissa oloissa seurakunnissa toimitaan esimerkiksi 20 vuoden kuluttua.

Piispan mukaan aloitteesta ei myöskään ollut nähtävissä riittävästi yhteistä sitoutumista hankkeeseen. Myöskään työntekijöiden joustava sijoittelu tai

hallinnon keveneminen eivät riittä perusteluiksi näin ratkaisevalle muutokselle, jolla on vaikutusta seurakuntalaisten elämään vielä vuosikymmenienkin kuluttua.

Samoin hän painotti, että mahdollinen kuntaliitos Lappeenrannan ja Joutsenon välillä ja sen vaikutukset eivät näkyneet selvästi yhteisen kirkkovaltuuston tekemässä päätöksessä. Myös Ylämaan seurakunta on otettava mukaan kuvioihin.

Nämä piispan lausumat perustelut synnyttivät kuulijoissa keskustelua, jossa kapitulin tekemää päätöstä arvosteltiin mm. hätiköidysti tehdyksi. Piispan mielestä perusteluksi ei kuitenkaan riitä esimerkiksi työntekijöiden joustava sijoittelu tai hallinnon keveneminen. Seurakuntarakenteen muutos on hänen mielestään lähdettävä seurakuntalaisista ja seurakuntalaismielisestä käsin.

Jossain vaiheessa esille nousseesta kahden seurakunnan mallista piispa Huotari ei ollut innostunut, sillä siinä tulisi hänen mielestään kaupunki- ja maaseurakunnan välisiä vastakkainasetteluja.

Piispa Huotarin mielestä seurakuntarakenteita koskeva kehitystyö Lappeenrannassa on saatava aivan uudelle tasolle ja siihen on pyrittävä saamaan mukaan kaupungin parhaat asiantuntijat.

Pertti Kakkonen

Lavolan koulun joukkue menestyi Virsivisassa

Lavolan koulun neljännen luokan oppilaiden, Hanna Rautiaisen, Senja Rautiaisen ja Tiia Tikkan muodostama joukkue menestyi hyvin maaliskuun puolivälissä järjestetyssä Virsivisassa, jonka tuloksena oli kolmas sija Mikkelin hiippakunnassa.

Lavolan koulun neljännen luokan oppilaiden joukkue, Hanna Rautiainen (vas.), Tiia Tikka ja Senja Rautiainen, tuli kolmanneksi Virsivisa-kilpailussa Mikkelissä. Takana opettaja Eija-Liisa Määttänen.

Virsivisa on peruskoulujen kolmannen ja neljännen luokan oppilaille suunnattu virsituntumusta ja virsilaulua edistävä hanke. Tavoitteena on, että Virsivisaan valitut 30 keskeistä virttä opitaan laulamaan ja virsikirjaan tutustutaan monipuolisesti.

Virsivisalla edistetään virsikasvatusta koulun ja seurakunnan yhteistyönä. Pelkällä laulutaidolla ei kuitenkaan selviydy voittoon, sillä visan kysymykset sisältävät virsien tunnistamista monin eri tavoin. Visan finaali pidetään Helsingin Tuomiokirkossa 18.5.2007.

Opettaja Eija-Liisa Määttäsen luokka oli kokonaisuudessaan kannustamassa joukkuetta hiippakuntamme pääkaupungissa. Bussimatka Mikkelin onnistui Sammonlahden seurakunnan myötämielisellä tuella. Mukana matkalla oli myös kanttori Anu

Piutula-Heinonkoski, joka oli 'valmentanut' joukkuetta ennen kilpailua.

Mikkelin tuomiokirkkoseurakunnan tiloissa järjestettyyn kilpailuun osallistui kaikkiaan kolmetoista joukkuetta. Palkinnoksi menestymisestään Hanna, Senja ja Tiia saivat musiikkikirjoja sekä äänilevyn ja koko luokalle tuli kunniakirja muistoksi kisasta.

Tyttöjen mielestä kilpailu ei ollut kovin helppo, vaikka he olivatkin tutustuneet virsiin etukäteen mahdollisimman hyvin. Ongelmia tuotti varsinkin tehtävien suorittamiseen annettu aika, joka oli useissa kysymyksissä vain yhden minuutin mittainen.

Liikunta ja käsityöt mieluisia aineita

Mieluisimmiksi kouluaineikseen Han-

na nimesi englannin sekä käsityöt. Käsityöt löytyvät myös Senjan listalta ja sen lisäksi tulee vielä liikunta. Myös Tiialla liikunta on suosituimpien listalla kuvaamataidon ohella.

Muutakin kuin vain koulunkäyntiä ehtivät nämä tytöt harrastaa. Hanna Rautiainen ja Senja Rautiainen laulavat myös Sammonlahden seurakunnan Varkkarit-kuorossa.

Vaikka Hannan ja Senjan sukunimi on sama, eivät he ole kuitenkaan sukua toisilleen.

Senja ratsastaa mielellään ja hän on myös mukana partiassa. Hannan harrastuksiin kuuluu laulamisen lisäksi myös klarinetin soittaminen. Tiia harrastaa puolestaan jalkapalloa ja käy myös seurakunnan tyttökerhossa.

Pertti Kakkonen

Lapsikin tarvitsee hiljaisuutta

Lauritsalan seurakuntakodilla tapahtui jotain mullistavaa. Hiljaisuus siunattiin pysyväksi mahdollisuudeksi koululaisten iltapäiväkerhossa. Uuden tilan, jonka nimitimme "Hiljaisuuden huoneeksi", tarve oli ollut toivomuslistalla.

Kirkkoherra Risto Savolainen siunasi huoneen käyttöömmme yhdessä koululaisten kanssa helmikuun 1. päivänä. Ennen juhlan alkua teimme koululaisten kanssa hiljaisuuden jonon ja siirryimme sitten juhlavasti uuteen huoneeseen. Muutamia kunniavieraita oli

myös kutsuttu paikalle juhlaa "todistamaan".

Lapsityönohjaaja Sirkka Lehtolainen-Horppu toi meille pehmoleluja ja joitain kirjoja luettavaksi hiljaisiin hetkiin.

Risto-pappi lahjoitti alttarille kaulaan käsin tehdyn puisen ristin, johon sai laittaa valon himmeästi loistamaan. Risto lupasikin tulla silloin tällöin "kerhopapaksi" juttelemaan lasten kanssa. Risto-pappi kertoi lapsille hiljaisuuden merkityksestä ja siitä, kuinka Jumala

hoitaa meitä hiljaisuudessa.

Myöhemmin huomasin, että lapset laittoivat aina valon päälle ristiin, kun kävivät leikkimään. Seuraavassa joitakin koululaisten vastauksia hiljaisuutta koskeviin kysymyksiin.

Mitä hiljaisuus on?

– Hiljaisuus on hiljaista keskittymistä tai rauhallista puuhaa. Silloin ollaan nättisti, ei huudeta, ei riehuta eikä meluta.

Missä on hiljaisuutta?

– Kirkossa tai kirjastossa on hiljaisuutta. Hiljaista voi olla ulkona ja varsinkin yöllä.

Milloin tarvitsee hiljaisuutta?

– Silloin, jos on väsynyt tai kun tekee läksyjä. Hiljaisuutta tarvitaan, muuten tulee kuuroksi melusta.

Miten vietät aikaa hiljaisuuden huoneessa?

– Luen tai laulan hiljaa, piirrän tai lepään. Keskityn ja kuuntelen, jos toisella on asiaa. Haluaisin olla joskus myös aivan yksin hiljaisessa huoneessa.

(Lasten ajatuksia hiljaisuudesta on koonnut lastenohjaaja Helena Pylkkönen. Toimitus on lyhennänyt tekstiä.)

Rovasti Risto Savolainen siunasi käyttöömmme hiljaisen huoneen Lauritsalan seurakuntakodilla. Iltapäiväkerholaiset osallistuivat siunaamistilaisuuteen. Tuolissa istumassa on lapsityönohjaaja Sirkka Lehtolainen-Horppu.

KUKKAKAUPPA - HAUTAUSTOIMISTO

Nyberg kv

Kauppakatu 41
Puh. (05) 451 3449,
53100 LAPPEENRANTA

Saimaantie 6
Puh. (05) 453 4200
54100 JOUTSENO

Hautaustoimisto ja Kukkakauppa

Tolvanen Oy

ALAN PALVELUA LAPPEENRANNASSA
VUODESTA 1928

Kauppakatu 53 Lappeenranta

(05) 453 0568, (05) 453 0772

TUKENANNE KAIKISSA HAUTAJAISJÄRJESTELYISSÄ

- arkut, uurnat • kukkalaitteet
- kuljetukset (myös ulkomaat) • pitopalvelu • ohjelmat
- lehti-ilmoitukset • hautakivet • perunkirjoitukset

Suomen Kivivalmiste Oy:n hautakiviedustus

Mirjamia
Kukka

KUKKAKAUPPA JA HAUTAUSTOIMISTO

KAUPPAKATU 20, PUH. 05- 453 1604

Uusi odotettu hoito!

JALKATERAPEUTTI

Elina Hurttu
- saatavilla kaikki jalkaterapiapalvelut.

UUTTA SUOMESSA!

ORTHOPEDIO

Yksilölliset tukipohjalliset

Fysiowire Oy

Tietäjänkatu 2, 53100

Puh. (05) 4156 634

Monipuoliset FYSIKAALISET HOIDOT lääkärin läheteellä.

Laki-iltapäivä

Perintösuunnittelu

Lappeenrannassa to 19.4. klo 14.00

Etelä-Karjalan Osuuspankki, Lappeenrannan konttori (sisäänkäynti auditorioon pankin oikeasta päädyestä)

Tule kuuntelemaan ajankohtaista lakitietoa perintöihin, lahjoituksiin ja niiden verotukseen liittyen. Voit samalla keskustella lakimiestemme kanssa sinua askarruttavista lakiasioista.

Perintösuunnittelu: perinnöt, lahjat ja testamentit

Pankkilakimies Jere Holopainen, Etelä-Karjalan Osuuspankki
Pankkilakimies Titta Saksa, Etelä-Karjalan Osuuspankki

Sijoitusvakuutukset osana perintösuunnittelua

Sijoitusasiantuntija Riitta Mähönen, Etelä-Karjalan Osuuspankki

Ilmoittautumiset viim. ma 16.4. sähköpostitse etela-karjalan@op.fi tai puh. 010 258 5200.

ETELÄ-KARJALAN
OSUUSPANKKI
Eteen ajatellen

Ilo löytyy myös luterilaisesta pääsiäisestä

Myös luterilaisessa kirkossa on yleistynyt tapa esittää pääsiäisen tapahtumat näytelmällisin keinoin. Kuvan tyhjä hauta on Lauritsalan seurakunnan Ylös Jerusalemiin –tapahtumasta. Kuva: Saara Kettunen.

Osa suomalaisista mieltää luterilaisen kirkon ja pääsiäisen jotenkin synkäksi ja ilottomaksi. Jari Jolkkosen mukaan mielikuva ei vastaa todellisuutta. Muutamana vuoden takainen jumalalpalvelusuudistus on osaltaan vahvistanut luterilaisen pääsiäisen valoisia sävyjä.

Samalla kun luterilainen pääsiäinen on voitu nähdä synkkänä ja tummasävyisenä, ortodoksinen pääsiäinen on monesti mielletty valoisaksi ja riemuliseksi. Teologian tohtori Jari Jolkkonen antaa tunnustusta ortodoksiselle kirkolle.

– Myönteiset mielikuvat liittyvät varmasti ortodoksien draamalliseen jumalanpalvelusperinteeseen. Ortodoksit itse ovat todenneet saavansa vähemmistökirikkona myös 'eksotiikkalisää'. Ja hyvä niin.

Luterilainen valtakirkko on kohdannut toisenlaisia asenteita.

– Esimerkiksi työelämän ongelmia on monesti yhdistetty virheellisesti myyttiseen luterilaiseen työmoraaliin. Luterilaisuus on nähty syypäänä moniin muihinkin suomalaisten vaivoi-

hin, esimerkiksi masennukseen, yleiseen jurottamiseen ja umpimielisyyteen. Synkkyydestä ei päästä eroon edes pääsiäisenä. Ennakkoluulot tuntuvat olevan vahvimpia niillä, jotka käyvät kirkossa harvoin.

Mutta mistä syytös synkkyydestä on peräisin? Jolkkosen mukaan luterilainen perinne on halunnut ottaa toisinaan kärsimyksen ongelman: maailmassa on paljon sekä itse aiheutettua pahaa että selittämätöntä kärsimystä.

– Ehkä tästä johtuu, että luterilaisuus näyttää joskus synkistelevältä. Kirkkomme sielunhoidossa on suhtauduttu torjuvasti väärään lohduttamiseen. Kärsimyksen ei ajatella johtuvan siitä, ettei ihminen uskoisi tarpeeksi itseensä tai Jumalaan. Kristuksen kärsimys kertoo solidaarisuudesta: Jumala samaistuu ihmisen osaan. Siksi lähimmäisenään hätää ei voi paeta eikä selittää pois. Se pitää kohdata.

– Lisäksi luterilaisuus on luonteeltaan rationaalista ja opillista. Vaikka mystinen ja kokemuksellinen elementti ovat mukana, ne painottuvat eri tavalla kuin ortodoksisissa perinteissä. Muun suomalaisen kulttuurin tavoin luterilaisuus on karua ja vähäeleistä.

Yksi draama, kolme pysäkkiä

Jolkkosen mielestä on olennaista tiedostaa, että erilaisista tavoista huolimatta luterilaisten ja ortodoksien pääsiäinen on sisällöltään yksi ja sama. Ortodoksisessakin perinteessä puhutaan Kristuksen kärsimyksestä, ihmisen synnistä ja katumuksesta. Vastavalla tavalla luterilaisessa kirkossa on mukana myös ylösnousemuksen ilo.

– Pääsiäisen tekee rikkaaksi juuri nämä ääripäät, ääretön kärsimys ja suunnaton ilo. Kummastakaan ei saa luopua.

Vuonna 2000 toteutettu jumalanpalvelusuudistus on vahvistanut ilon ja ylösnousemuksen asemaa luterilaisessa pääsiäisessä.

– Pitkäperjantai ja pääsiäisyö ovat tulleet lähemmin yhteen. Kiirastorstain, pitkäperjantain ja pääsiäisyön jumalanpalvelukset ovat kolme pysäkkiä yhdessä ja samassa draamassa. Ilo ja kiitollisuus tulevat vahvasti esille pääsiäisyön messun sanamuodoissa, esimerkiksi pääsiäissiunauksessa:

”Ylösnousemuksen säteilevä kirkkaus loistaa voitonsankarimme Kristuksen haudasta, synnin ja kuoleman kahleet on murrettu, uskovien pääsiäinen on alkanut, maailma on saanut toivon. Sen tähden veljet ja sisaret, ottakaa vastaan pelastavan kärsimyksen voitonmerkki, sillä te kuulutte Kristukselle.”

Via Crucis huipentuu messuun

Monissa seurakunnissa yleistyneet pääsiäisvaellukset ja -näytelmät tuovat pääsiäisenviettoon monimuotoisuutta.

– Niissä on mukana opetuksellinen elementti, mutta pään lisäksi ne puhuttelevat myös sydäntä. Monissa seurakunnissa on Via Crucis ennen pääsiäisyön messua, johon tapahtuma huipentuu.

Jolkkonen toteaa pääsiäisen olevan puhutteleva juhla.

– Se suorastaan tiikuu merkityksiä. Pääsiäisen kertomuksessa syytön tuomitetaan, ystävä pettää ja äiti menettää poikansa, Innostuneet oppilaat me-

nettävät täysin rohkeutensa, Jeesus jää täydellisesti yksin ja hylätyksi. Siinä on paljon elementtejä, joita jokainen on omassa elämässään kokenut.

Myönteisestä kehityksestä huolimatta pääsiäisenvietto loppuu Jolkkosen mielestä nykyisin liian aikaisin.

– Jumalanpalveluselämässä pääsiäisen ilo ja riemu voisi jatkua koko pääsiäisajan, aina helluntaihin saakka. Nykyisen kirkkokäsikirjan puitteissa tämä onkin mahdollista.

Juhana Unkuri

Jari Jolkkosen mielestä luterilaisten ja ortodoksien pääsiäinen on sisällöltään sama, vaikka sen viettotavat ovat erilaiset. Teol. tri Jari Jolkkonen työskentelee piispan teologisena sihteerinä Helsingin tuomiokapitulissa. Kuva: Vexi Savijoki.

Virpominen

Karjalassa palmusunnuntai oli nimeltään virposunnuntai. Ortodoksit siunnavat pajunoksat kirkossa. Niitä sai viedä kotiin ikonin taakse. Usein pajunoksat koristeltiin ja vanhemmat neuvoivat lapsille, miten kreppipaperista saa taiteltua kauniita kukkia oksan haaroihin.

Nykyisin on tämä tapa otettu myös koulujen kuvaamataidon tunnille, mutta harvassa on todellisia taitajia. Usein oksista tulee enemmän vappuhuiskun näköisiä, kuin perinteisiä kukkaoksia. Mutta perinne on tietysti tärkein ja ohjelmaa saa jo siitä, kun lähtee etsimään lasten kanssa sopivia pajunkissaoksia. Maalla tämä tietysti onnistuu paremmin.

Ennen vanhaan perheen äiti virpoi lapset ja karjan palmusunnuntaamuna. Samalla toivottiin kasvua ja terveyttä. Isäntä virpoi hevoset. Lapset lähtivät sitten virpomaan sukulaisia kummeja ja tuttuja.

Virpoloruja oli monenmoisia. Niis-

sä esiintyi onnentoivotuksia ja palkkaakin pyydettiin. Joskus virpoloru oli pelottavakin, kuten tämä: ”Jos olet hyvä emäntä, nuku villavuotehella. Jos olet paha emäntä, nuku kivirauniossa.”

Oli myös hauskoja loruja, kuten: ”Virvon varvon tuoreeks terveeks, isännäl iso maha, emännäl paksu perä, talol paljon tavaraa.” Palkkaa pyydettiin mm. seuraavanlaisilla loruilla: ”Voilusikka lehmästäis, muna kanasta, pannukaakku taikinasta, marka kukkarosta.”

Yleisimpiä olivat onnentoivotukset: ”Kui monta urpaa, nii monta uuhta, kui monta varpaa, nii monta vasikkaa, kui monta oksaa, nii monta orhii, kui monta lehteä, nii monta lehmää, kui monta latvaa, nii monta lammasta.” Uhkailua esiintyi joskus: ”Jos et lup-paa munnaa, nii haukka syö siu kan-nais!”

Jouko Varonen

Pääsiäinen on suuri juhla

Pääsiäinen on ortodokseille kirkko-vuoden tärkein juhla. Pääsiäistä edeltää suuri paasto jonka aikana ei syödä lihaa. Lähempänä pääsiäistä säännötellään myös maitoruokien syömistä.

Pääsiäissunnuntaita edeltää pääsiäisyön jumalanpalvelus. Jumalanpalveluksessa toistetaan lauseita: ”Kristus nousi kuolleista. Totisesti nousi.” Pääsiäisyön palvelus alkaa puoliyön palveluksella, jonka jälkeen seuraa ristisaatto. Ristisaatossa kierretään kirkkoa ikonien ja tuohusten kanssa laulaen pääsiäistroparia.

Pääsiäispaasto päättyy pääsiäisyönä ja ruokapöydässä tarjotaan mm. pashaa, joka on valmistettu rahkasta, kermasta ja kananmunista. Myös pääsiäisleipä kuuluu ruokapöytään ja usein nämä vielä siunataan kirkossa, kuten kananmunatkin.

Luterilaisen kirkon piiriin on tullut perinteitä ortodokseilta. Muun muas-

sa virpominen palmusunnuntaina kuuluu näihin lainattuihin tapoihin. Myös pasha ja viime aikoina myös ristisaatto kuuluvat jo luterilaisiin tapoihin.

Suomen ortodoksinen kirkko viettää pääsiäistä gregoriaanisen kalenterin mukaan eli samaan aikaan kuin luterilainen kirkko. Venäjällä noudetaan juliaanista kalenteria ja pääsiäinen on heillä eri aikaan.

Pääsiäinen on suuri juhla ja vanhasa kansanperinteessä sanotaan, että silloin aurinkokin tanssii. Pääsiäinen on myös ilon, naurun ja hyvän mielen juhla. Pääsiäisenä kuuluu tanssia ja leikkiä sekä nauraa ja pitää hauskaa. Koko luomakunta herää silloin uuteen toivoon. Tätä positiivista perinnettä on syytä jatkaa kodeissa.

Jouko Varonen

Klassinen kuoro pääsiäistunnelmissa Lappeen Marian kirkossa

Kuoro ja urut ovat pääosassa sopuisasti rinta rinnan Klassisen kuoron pääsiäiskonsertissa otsikolla Öljypuun katveessa - musiikkia hiljaiselle viikolle. Konsertti pidetään palmusunnuntain aattona lauantaina 31. maaliskuuta kello 18 Lappeen Marian kirkossa.

Klassisen kuoron vieraaksi saapuu kansainvälisissä urkukilpailuissa useaan kertaan palkittu, Sammonlahden seurakunnan kanttorina aiemmin toiminut urkutaiteilija Riikka Viljakainen.

Kuoroa ja urkuja kuullaan yhdessä teoksissa Anton Bruckner: Messu e-molli sekä Giacomo Puccini II: Requiem. Kuoro ja urut saavat kumpikin ää-

nensä kuuluviin myös itsenäisesti. Riikka Viljakainen soittaa Marco Enrico Bossin sävellyksen Intermezzo lirico sekä Finale-osan Alexandre Guilmant'n urkukonsertista nro 4 op. 61 d-molli ja kuoro esittää Anton Brucknerin motetteja ja Giuseppe Verdin viehättävän pienen kuoroteoksen Pater Noster.

Konsertin johtaa totuttuun tapaan Etelä-Karjalan Klassisen kuoron taiteellinen johtaja, professori Toomas Kapten.

Sävyiltään romanttinen, mutta myös dramaattinen ja yllätykseks ohjelmisto tarjoaa kuulijoille hyvän syäyksen pääsiäisen odotukseen.

Pääsiäinen Lappeenrannan seurakunnissa

Lauantai 31.3.

– 18.00 E-K:n Klassisen kuoron konsertti Lappeen kirkossa, mm. Brucknerin e-molli messu, joht. Toomas Kapten, urut Riikka Viljakainen

Palmusunnuntai 1.4.

– 10.00 palmusunnuntain jumalanpalvelus Lappeen, Lauritsalan ja Nuijamaan kirkossa (ei Lrannan kirkossa)
– 10.00 Mukulamessu Sammonlahden kirkossa
– 13.00 sanajumalanpalvelus Alakylän koululla
– 18.30 hiljaisen viikon ilta Rapattilan majalla
– 19.00 Sinun edestäsi -pääsiäisnäytelmä Lappeen kirkossa, vapaa pääsy
– 19.00 Siionin Kannel -seurat Sammonlahden srk-keskuksessa

Maanantai 2.4.

– 12.00 SLEY:n raamattupäivä Lappeen srk-salissa, Kirkkokatu 10
– 17–19.30 Ylös Jerusalemiin -tapahtuma Lauritsalan srk-kodilla,
– 18.00 ahti I Ristikankaan kappelissa
– 18.00 Siionin Kannel -seurat ja lähetysilta Lappeen srk-salissa
– 18.00 ehtoollishartaus Kourulan srk-kodilla
– 20.00 viikkomessu Lauritsalan kirkossa

Tiistai 3.4.

– 11.00 päivämessu Lappeen kirkossa
– 13.00 vanhemman väen ehtoolliskirkko Nuijamaan kirkossa
– 14.00 hiljaisen viikon päiväehtoollinen Sammonlahden kirkossa
– 17–19.30 Ylös Jerusalemiin -tapahtuma Lauritsalan srk-kodilla
– 18.00 ahti II Ristikankaan kappelissa
– 18.00 hiljaisen viikon tilaisuus Korkea-ahossa
– 18.30 hiljaisen viikon tilaisuus Viljärven koululla
– 18.30 Maasotakoulun pääsiäiskirkko Sammonlahden kirkossa
– 20.00 raamattuluento Lauritsalan kirkossa

Keskiviikko 4.4.

– 13.00 hiljaisen viikon tilaisuus Haapajärven koululla
– 15.00 kaikille avoin surutilaisuus Lepolan kappelissa
– 17–19.30 Ylös Jerusalemiin -tapahtuma Lauritsalan srk-kodilla
– 18.00 ahti III Ristikankaan kappelissa
– 18.30 hiljaisen viikon tilaisuus Simolan koululla
– 19.00 Lrannan kaupunginorkesterin konsertti Lappeen kirkossa
– 20.00 viikkomessu Lauritsalan kirkossa

Kiirastorstai 5.4.

– 7.00 Oi nouse Suomi -rukoushetki Lappeen kirkossa
– 18.00 kiirastorstain iltamessu Lauritsalan kirkossa
– 19.00 kiirastorstain ehtoollinen Lappeen, Sammonlahden ja Nuijamaan kirkossa

Pitkäperjantai 6.4.

– 10.00 pitkäperjantain hiljainen jumalanpalvelus kirkoissa (ei Lrannan kirkossa eikä Sammonlahden kirkossa)
– 15.00 Jeesuksen kuolinhetken sanajumalanpalvelus Lappeen kirkossa
– 12–18 Ylös Jerusalemiin -tapahtuma Lauritsalan srk-kodilla
– 15.00 Sammonlahden kirkossa ???
– 15.00 Jeesuksen kuolinhetken hartaus Ristikankaan kappelissa
– 17.00 Ristin tie Kiiskimäeltä Pontuksen srk-kodille, jossa hartaus
– 18.00 pitkäperjantain sanajumalanpalvelus Sammonlahden kirkossa, jonka jälkeen kirkkokahvit lähiaikana omainsensa menettäneille
– 18.00 Jeesuksen hautaamisen muistohetki Lepolan kappelissa

Pääsiäislauantai 7.4.

– 12–16 Ylös Jerusalemiin -tapahtuma Lauritsalan srk-kodilla
– 15.00 Melchior Vulpiuksen Matteus-passio Lappeen kirkossa, Sonus Borealis -kuoro
– 22.00 pääsiäisyön juhla Nurmelan nurkassa, Nurmelankatu 14
– 23.00 pääsiäisyön messu Lauritsalan kirkossa
– 23.00 pääsiäisyön messu Sammonlahden kirkossa, messun jälkeen nyyttikestit

Pääsiäispäivä 8.4.

– 8.00 pääsiäisaamun messu Sammonlahden kirkossa
– 10.00 Lappeenrannan kirkon käyttöön siunaaminen ja sanajumalanpalvelus, siunaamisen toimittaa piispa Voitto Huotari avustajineen
– 10.00 pääsiäispäivän jumalanpalvelus Lappeen, Lauritsalan ja Nuijamaan kirkoissa
– 18.00 iltamessu Lappeenrannan kirkossa

2. pääsiäispäivä 9.4.

– 10.00 messu Lappeen, Lappeenrannan ja Lauritsalan kirkossa, sanajumalanpalvelus Nuijamaan kirkossa
– 10.00 jumalanpalvelus Sammonlahden kirkossa, Rauhanyhdistyksen kirkkopyhä
– 18.00 virsi-ilta ”On Kristus nousut...” Lappeenrannan kirkossa

Keskiviikko 11.4.

– 19.00 virsi-ilta ”Jeesus elää Herrani” Lappeenrannan kirkossa

Sunnuntai 15.4.

– 10.00 messu Nuijamaan kirkossa, Etelä-Karjalan sotaveteraanipiirin kirkkopyhä, Risto Savolainen ja Pekka Rossi, seppeleenlaskut, juhlatilaisuus Räihän koululla

Kirkko kohtaamispaikkana

Avoimet ovet Lappeenrannan seurakunnan peruskorjatussa kirkossa tiistaista perjantaihin 10.–13.4. klo 10–16.

Seurakuntien toiminnasta saa tietoja keskiviikkoisin ilmestyvästä Lappeenrantalaisesta sekä perjantain Etelä-Saimaasta. Kirkolliset ilmoitukset ovat luettavissa myös Etelä-Saimaan verkkosivuilta (pdf-muodossa): www.esaimaa.fi, sivuilla uutiset. Seurakuntien omat nettisivut: www.lappeenrannanseurakunnat.fi

Arvo Survon matkassa Inkeriin

Monille suomalaisille tuttu pastori Arvo Survo työskentelee Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen palveluksessa kohteenaan Inkerin seurakunnat.

le ja onpa hän toiminut mordvankielisen Uuden testamentin oikolukijana-kin.

Tähän asti ehdottomasti suurin ja aikaa vievin työ on ollut Inkerin kansan runojen ja laulujen saattaminen kirjan muotoon. Tämä työ kesti yli viisi vuotta ja se julkistettiin muutama kuukausi sitten nimellä Suur-Syntä Kiesus. Kirjassa on sivuja 200 sivua ja sitä myydään 25 euron hintaan mm. keskusrekisterin Sammonlahden toimipisteessä.

Pappila tarvitsee aidan

Sammonlahden seurakunnan toimesta järjestetään tutustumis- ja talkoomatka Kupanitsaan 2.-6. toukokuuta. Samalla käydään myös muissakin Inkerin kirkon seurakunnissa Tyrössä, Hietämäessä ja Skuoritsassa. Matkan vetäjinä toimivat Arvo Survo, Marita Smeds ja Samuli Suolanen.

Ajatus talkoomatkasta on Arvon oma idea ja hän toivookin, että Kupanitsan matkan seurauksena syntyisi vaikkapa kahdesta neljään miestä käsittävä remonttitaitoinen porukka, joka voisi aina tarpeen vaatiessa tehdä korjausmatkoja henkilöautolla rajan taakse.

Matkan päätarkoituksena on osallistua Kupanitsassa pappilan aidan ra-

kennustyöhön sekä myös kirkon maa-
lausten ja rappausten tarkistukseen.

Kimppakyydeillä tehtävän matkan lähtö tapahtuu Sammonlahden kirkolta keskiviikkona 2.5. kello 10. Majoituksesta ja ruoasta perittävä maksu

on n. 10 euroa/päivä, jonka lisäksi tulevat polttoainekulut jaettuna matkustajien kesken. Autojen kuljettajien ei tarvitse osallistua bensakuluihin. Lisäksi jokainen matkalle osallistuva vastaa itse viisumin hankinnasta. Pa-

luu tapahtuu sunnuntai-iltana.

Matkalle ilmoittautuminen tapahtuu viimeistään 20.4. mennessä lähetysseiteeri Marita Smedsille p. 6126 514 (ti klo 10-13, ke 10-12) tai 044 750 1659.

Kupanitsaan suuntautuvan talkoomatkan vetäjinä toimivat Samuli Suolanen (vas.), Marita Smeds ja Arvo Survo. Marita selailee Arvon kirjoittamaa teosta, johon on tallennettu inkeriläisten henkistä ja hengellistä perintöä.

Työhön sisältyy paljon matkustamista eri puolille laajaa Venäjää, koska seurakunnat ja myös seurakuntalaiset sijaitsevat hajallaan. Lisäksi häntä pyydetään kotimaassa moniin tilaisuuksiin kertomaan Inkerin kirkosta ja sen seurakunnista.

Arvo Survon työhön kuuluu paljon julistus- ja opetustehtäviä sekä kirkollisten toimitusten suorittamista. Tämän lisäksi hän vie myös humanitaarista apua seurakuntien jäsenille, joista monet elävät pienen eläkkeensä varassa.

Arvon työ Inkerinmaalla ei ole pelkästään julistusta ja opetusta, vaan monipuolisena kielimiehenä hän on kääntänyt runoja ja lauluja suomeksi, venäjäksi, viroksi ja jopa vatjan kielel-

Agricolan juhlavuosi käynnistyi

Mikael Agricolan juhluvuotta vietetään tänä vuonna, kun tulee kulu-neeksi 450 vuotta Mikael Agricolan kuolemasta. Vuoden avaustapahtuma pidettiin loppiaisenä Pernajassa, joka on Agricolan synnyinpitäjä. Valtakunnalliset pääjuhlat pidettiin Turkuun Agricolan päivänä 9.4., joka tänä vuonna on myös toinen pääsiäispäivä.

Juhlavuoden verkkosivusto on osoitteessa www.agricola2007.fi, josta löytyy myös tapahtumakalenteri. Verkkosivuilla on linkkejä myös muiden toimijoiden juhlavuoden teemasivuihin, oma blogi ja vieraskirja.

Koko Agricola 2007 -juhlavuoden teemana on "Oma kieli, oma mieli". Tällä halutaan ilmaista paitsi oman kielen myös oman kulttuurin ja kansallisen identiteetin merkitystä nykyajan Suomessa, Euroopassa ja maailmassa.

Juhlavuoden logon ja hankeilmeen on suunnitellut medianomi Mari Mero Turun yliopistosta. Merkin muoto on saanut innoituksensa suomen kielen synnystä, kasvusta ja leviämisestä. Logo heijastelee Agricolan laajaa vaikutusta Suomen henkiseen ja hengelliseen elämään.

Koululaitoksen, kirkon ja kirjastojen panos on juhlavuoden ohjelmassa merkittävä. Esimerkiksi kirjastoautot valjastetaan juhlavuoden asialle. Yleisradion ohjelmatarjonta on runsas ja useita näytelmä- ja konserttihankeita toteutuu eri puolilla Suomea. Tänä vuonna julkaistaan myös postimerkki, juhlaraha ja mitali.

Agricolan kieltä on tutkittu jo usean vuoden ajan Turun yliopistossa professori Kaisa Häkkisen johdolla. Tuloksena on Agricolan kirjallisen tuotannon tieteellinen editio ja tietokanta, jonka tuloksia pyritään julkistamaan ensi vuonna eri muodoissa.

Tammikuun lopussa ilmestyi professori Simo Heinisen kirjoittama uusi Agricolan elämäkerta, joka tuo uutta tietoa ja näkökulmaa Agricolan melko huonosti tunnettuun henkilökuvaan.

Entisen valtionarkistonhoitajan, FT Kari Tarkiaisen tutkimus Ruotsin ja Venäjän rauhanneuvotteluista vuonna 1557 ilmestyi myöskin alkuvuonna. Turun piispa Agricola kuoli 9.4.1557 Kuolemajärven Kyrönniemellä rauhanvaltuuskunnan paluumatkalla.

Myös ev.lut. kirkon verkkosivuilla on Agricola-juhlavuoden ohjelma ja muuta aineistoa osoitteessa: <http://evl.fi/agricola2007.nsf>.

Kysely kirkkoon liittymisestä

Vuodenvaihteessa oli jälleen useammassakin mediassa esillä kirkosta eroaminen. Nämä luvut kun tuntuvat aina kiinnostavan toimittajia. Sen sijaan toiseenkin suuntaan on liikettä, mutta siitä pidetään ääntä paljon vähemmän.

Etelä-Karjalan ammattikorkeakoulun opiskelijat tekivät viime syksynä kyselyn kirkkoon liittyneille. Aloite kyselyn tekemiseksi tuli Lappeenrannan seurakunnasta.

Alakylän aluetyön puitteissa oli pohdittu sitä, mitkä seikat ja asiat saavat ihmiset liittymään seurakunnan jäseniksi.

Opiskelijat Anna Matilainen, Laura Rautio, Mikko Suomalainen ja Heli Suoreijus laativat kyselyn opettajansa Jyri Hännisen johdolla.

Pastori Reijo Moilanen puolestaan antoi vinkkejä asioista, joita voisi tällaisessa kyselyssä tehdä vastaanottajalle.

Kysely postitettiin henkilöille, jotka ovat liittyneet Lappeenrannan seurakunnan jäseniksi vuosien 2003–2006 välisenä aikana. Kyselykirjeen sai kaikkiaan 113 henkilöä, joista vastasi 32. Vastausmäärä ei ole kovin suuri osittain tiukan aikataulun takia, sillä vastausaika oli vain yksi viikko eikä uusintapyyntöä kyselyn saajille enää lähetetty.

Kyselyyn vastasivat ahkerimmin naiset (69 %). Vastausten joukosta erottui kaksi ikäryhmää, joita kumpiakini oli neljäsosa vastaajista eli 40-50-vuotiaat ja 70-80-vuotiaat. Vastaajista suurin osa eli 28 henkilöä on jos-

sain elämänsä vaiheessa ollut kirkon jäseniä, ainoastaan neljä ei ole ollut aiemmin evankelisluterilaisen kirkon jäsen.

Diakoniatyö ja sielunhoito tärkeimpiä

Tärkeimpiä syitä kirkkoon liittymiseksi oli mm. mahdollisuus kirkolliseen hautaan siunaamiseen, usko kuoleman jälkeiseen elämään sekä kirkon tekemä diakoniatyö. Vastaajien mielestä seurakuntien tärkeimpiä toimintamuotoja ovat diakoniatyö, sielunhoitotyö, nuorisotyö ja kerhotoiminta. Tosin kyselyn listalta oli jäänyt varsin tärkeä seurakuntien työmuoto eli lapsityö.

Koska vastaajien määrä on varsin pieni, on tulosten arvioinnin suhteen oltava varovainen. Joka tapauksessa vastaajista kolme neljäsosaa oli joko erittäin tai melko tyytyväisiä kirkkoon liittymisestään.

Kyselyn avoimissa kysymyksissä tuli muutamia ehdotuksia, joita vastaajat toivoivat kotiseurakunnaltaan. Niissä toivottiin kaupungin keskustaan lisää tapahtumia ja nimenomaan arki-iltoina. Yhteislaulutilaisuuksiakin toivottiin samoin kuin yksinäisille omia tapahtumia.

Kyselyn tehneet opiskelijat kävivät esittelemässä työtään Lappeenrannan seurakunnan työntekijöiden kokouksessa tammikuun lopulla. Kyselyn vastauksissa tulleet ajatukset ja toiveet pantiin merkille ja odottamaan toteutumistaan.

Pääsiäisnäytelmä valmistaa hiljaiselle viikolle

Sinun edestäsi pääsiäisnäytelmä esitetään palmusunnuntaina 1.4. klo 19 Lappeen Marian kirkossa. Muutaman vuoden takaisessa esityksessä näytelmän kertojina olivat Timo Närhinsalo ja Aino Kerola.

Pääsiäisen valmistautumisen voi aloittaa menemällä seuraamaan Lappeen Marian kirkossa esitettävää pääsiäisnäytelmää Sinun edestäsi palmusunnuntaina.

Tässä perinteisessä näytelmässä käydään läpi Jeesuksen viimeisen pääsiäisen vietto Jerusalemissa lähes kaksituhatta vuotta sitten. Jeesuksen tulo kaupunkiin ja siellä seuranneet tapahtumat tuodaan katsojien eteen kertojien Aino Kerolan ja Martti Oikkosen toimesta kronologisessa järjestyksessä ja tarinaa elävöittää Lappeenrannan alueen seurakuntalaisista koostuva ylineljäkymmenhenkinen juutalainen kansa.

Esityksessä on mukana Päivi Hanhikaisen johtama kuoro Lappeenrannan Naislaulajat ja urkurina toimii Kari Pettinen. Yleisö pääsee osallistu-

maan näytelmään yhteislaulujen muodossa. Vaikuttavin lauluista on Hoosianna, mitä juutalainen kansa lauloi Jeesukselle hänen ratsastaessaan aasilla Jerusalemiin.

Vertauksilla selvitetään meidän lähimmäisemme ja heidän auttamisensa antamalla uhriarkkuun ropoja. Näistä kertoo Jorma Taipale, joka lukee lisäksi ehtoollisen asetussanat, Isä meidän rukouksen ja Herran siunauksen. Näytelmän aikana juutalainen kansa kerää yleisöltä almuja hyvään tarkoitukseen käytettäväksi.

Näytelmän käsikirjoittaja ja ohjaaja Anja Hytti-Oikkonen on hyvillään siitä, että samat esiintyjät tulevat mukaan vuodesta toiseen. Monet ovat sanelleet, ettei näytelmän tunnelmasta voi olla poissa. Tänä vuonna on näytelmällä menossa kuudes esitysvuosi. Myös yleisön joukossa on katsojia, jotka palaavat vuosi vuoden jälkeen katsomaan näytelmää. Tilaisuuteen on vapaa pääsy.

Valtakunnalliset lähetysjuhlat järjestetään Hyvinkäällä

Suomen Lähetysseuran valtakunnallisia lähetysjuhlia vietetään 8.-10. kesäkuuta Hyvinkäällä teemalla ”Pallo haltuun!”. Hyvinkää on kuuluisa pesäpallokaupunki, mutta julisteen kuva muistuttaa myös maailmanlaajasta lähetystehtävästä.

Juhlien ajaksi kohoaa telta Sisustadionille. Tilaisuuksia pidetään myös läheisellä Hämeenkadun koululla. Nuoret juhliivat Wanhalla Areenalla.

Juhlat järjestää Suomen Lähetysseuran kanssa Hyvinkään seurakunta ja Hyvinkään kaupunki. Niille odotetaan toistakymmentätuhatta osanottajaa.

Ulkomaiset vieraat tulevat lähialueilta

Suurin osa ulkomaisista juhlavieraista tulee tällä kertaa lähialueilta. Inkerin kirkon piispan Aarre Kuukaupin ja piispatar Alina Kuukaupin lisäksi Venäjältä saapuu Inkerin kirkon lähetysjohtaja Aleksi Uimonen. Marilaista väriä ja tunnelmaa tuo lauluyhtye Sorta. Kahdeksanjäseninen yhtye esiintyy värikkäissä itämarilaisissa kansanpuvuissa ja laulaa marilaisia kansanlauluja ja hengellisiä lauluja.

Viron kirkkoa edustavat Viron evankelisluterilaisen kirkon assessori rovasti Joel Luhamets ja lähetyskes-

kuksen johtaja rovasti Leevi Reinaru sekä Lähetyskeskuksen koulutussihtööri Tiina Vösu. Nuorempaa meininkiä tarjoaa Virossa mainetta niittänyt gospelyhtye Crux.

Afrikasta saapuu Etiopian evankelisen Mekane Yesus -kirkon kehitysjohtaja Aklilu Dufera ja Unkarista Unkarin lähetysseuran johtaja Marta Pinter.

Ripariralli alkaa jo keskiviikkona

Rippikoululaisille tarkoitettu ripariralli aloittaa kierroksensa keskiviikkona. Rallissa lähetystyötä voi haistaa, maistaa, koskettaa ja tehdä itse. Suosi-

tussa rallissa on käynyt vuosittain puolisoitostatuhatta rippikoululaista eri puolilta Suomea.

Perjantaina pidettävässä missiologisessa symposiumissa pohditaan kristillisen uskon muutosvoimaa. Symposiumissa puhuvat mm. kehitysjohtaja Aklilu Dufera, piispa Aarre Kuukauppi, assessori Joel Luhamets ja pastori Marta Pinter. Viimeksi mainitut kertovat kommunismin jättämän uskonnollisen tyhjiön haasteesta.

Musiikkia kaikkeen makuun

Musiikkia lähetysjuhlilla on tarjolla kirkko- ja oratoriokuorosta gospel-

bändeihin. Hyvinkään kirkkokuoro pitää 90-vuotisjuhlakonsertin perjantaina, ja lauantaina kuullaan Messias-oratorio. Afrikkalaistyypinen Safarikuoro juhlii neljää vuosikymmentä. Gospelyhtye Exitillä on takana 20-vuotinen taival.

Lapsille, nuorille ja aikuisille on koko viikonlopuksi paljon ohjelmaa. Teatteri Beta esittää näytelmän Lähetysseuran ensimmäisestä työntekijästä Martti Rautasesta. Raamattu- ja rukouskeitaalla voi hiljentyä hetkeksi ja jättää rukouspyyntöjä.

Lähetysjuhlien ohjelma ja muuta tietoa löytyy nettisivulta www.lahetysjuhlat.fi

Airi Musto yhteisen kirkkovaltuuston johtoon

Seurakuntayhtymän uudet luottamushenkilöt kokoontuivat tämän kuun alussa valitsemaan jäseniä yhteiseen kirkkoneuvostoon sekä yhtymän yhteisiin johtokuntiin. Kokous kesti neuvottelu- ja äänestystaukoineen yli kolme tuntia.

Yhteisen kirkkovaltuuston puheenjohtajaksi valittiin äänestyksen jälkeen Airi Musto Nuijamaalta. Hän on aiemmin toiminut valtuuston varapuheenjohtajan tehtävissä. Kirkkovaltuuston varapuheenjohtajaksi valittiin Kari Pettinen ja yhteisen kirkkoneuvoston varapuheenjohtajaksi valittiin Jaakko Heinola. Yhteisen kirkkoneuvoston puheenjohtajana toimii kirkkoherra Juha Tiihonen.

Yhteisen kirkkoneuvoston jäsenten valinta saatiin päätökseen suhteellista vaalitapaa käyttäen.

Yhteinen kirkkoneuvosto 2007-2008 (suluisa varajäsen):

– Juha Tiihonen, khra, puheenjohtaja
– Tiina Aalto-Huhtinen (Marketta Eskelinen), Lappeenrannan srk
– Paula Friberg (Minna Kivimäki), Lauritsalan srk
– Jaakko Heinola varapj. (Reijo Mustonen), Sammonlahden srk
– Martta Hirvikallio (Ansa Lassila), Sammonlahden srk
– Marjatta Laakko (Hilkka Häkkinen), Lappeenrannan srk
– Seppo Nevalainen (Teuvo Eskelinen), Lauritsalan srk
– Arto Pulkkinen (Matti Moilanen), Lappeenrannan srk
– Helena Puustinen (Matti Mäkirinta), Lappeen srk
– Ilpo Sientola (Päivi Kuokkanen), Lappeen srk

– Marketta Sunimento (Tuomas Vakkila), Nuijamaan srk.

Seurakuntayhtymän yhteisten johtokuntien määrä on vähentynyt tämän vuoden alussa tapahtuneen organisaatiouudistuksen myötä. Aivan uusi johtokunta on yhteisen palvelun johtokunta, joka pitää sisällään seuraavat työmuodot: erityisnuorisotyö, päihde- ja kriminaalityö, maahanmuuttajatyö sekä yhteiskunnallinen työ.

Yhteiset johtokunnat 2007-2010:

Henkilöstöasiain johtokunta
– Unto Kiljunen, pj, (Ilpo Talikka)
– Pertti Lallo (Minna Kivimäki)
– Antti Linkola (Kaija Niiranen)
– Lea Paavoseppä (Satu Kansonen)
– Anna-Liisa Savolainen (Raimo Huopalainen)

Kiinteistöasiain johtokunta

– Reijo Mustonen, pj., (Seija Pakarinen)
– Ritva Karhu (Heikki Ruskovaara)
– Tarja Laihanen ((Matti Pulkkinen)
– Juha Myllynen (Janna Jalovaara)
– Heikki Roilas (Matti Pursiainen)

Lapsityön johtokunta

– Matti Matikainen, pj., (Liisa Tirronen)
– Tea Koppo (Juha Kuorttinen)
– Sirpa Nurkkala-Kilpiäinen (Maija Moisio)
– Tuomas Vakkila (Kari Nurmi)
– Elina Vornanen (Laura Peltoniemi)

Perheasiain johtokunta

– Paula Lempiäinen, pj., (Lasse Teräväinen)
– Juha Hämäläinen (Seija Pakarinen)

– Lea Paavoseppä (Merja Romppanen)

– Juha Rantalainen (Arto Johansson)

– Tuula Vilkki (Minna Kivimäki)

Sairaalasielunhoidon johtokunta
– Raimo Huopalainen, pj., (Ritva Koko)

– Riitta Ahtiainen-Taskula (Kaarina Piiparinen)

– Seija Metsälä (Teuvo Eskelinen)

– Esko Nenonen (Veikko Muuronen)

– Airi Venesoja (Laura Peltoniemi)

Yhteisen palvelun johtokunta

– Petteri Myllynen, pj., (Kari Bagge)

– Elina Heiro (Aino Mölsä)

– Satu Kansonen (Marketta Sunimento)

– Risto Manninen (Nyky Vanhanen)

– Heljä Tyrisevä (Pentti Pulli)

Kirkkoherra Risto Savolainen eläkkeelle

Lauritsalan seurakunnan kirkkoherran, rovasti Risto Savolaisen eläkkeellelähtöjuhlaa vietettiin loppiaisena Lauritsalan seurakuntakodilla. Risto sai lahjaksi mm. tämän kudotun seinävaatteen, jonka on tehnyt Aune Järvinen. Teoksen esikuvana on Hugo Simbergin Tampereen tuomiokirkkoon tekemä tunnettu seinämaalauk Haavoittunut enkeli.

Melchior Vulpiuksen Matteus-passio

Lappeen Marian kirkossa kuullaan pääsiäislauantaina 7.4. kello 15 saksalaisen 1500-1600-luvulla eläneen Melchior Vulpiuksen Matteus-passio vanhana, Mikael Agricolan suomentamaan Uuteen testamenttiin pohjautuva suomennoksena. Näin tilaisuus liittyy vahvasti parhaillaan menossa olevaan Agricola-juhluvuoteen.

A cappella -kuorolle ja solisteille sävelletyn teoksen esittää vanhan musiikin lauluyhtye Sonus Borealis. Yhtyetä johtaa Johannes Vesterinen. Passion

esittämisen teki mahdolliseksi Mas-kun seurakunnan kanttorin Jenni Urposen toimittama editio, jonka hän antoi Sonus Borealiksien käyttöön.

Melchior Vulpius sävelsi Matteuspassion vuonna 1613. Tämä passio saavutti suomeksi käännettynä aikanaan lähes monopoliaseman maassamme. Se sai Suomen kantaesityksensä tietävästi Turun tuomiokirkossa 1600-luvun jälkipuoliskolla. Tilaisuuteen on vapaa pääsy, ohjelma 5 euroa.

Yhteisvastuukeräys 2007

Suomalainen radiohartaus täyttää 75 vuotta

Ensimmäinen suomenkielinen radion aamuhartaus lähetettiin Helsingin Vanhasta kirkosta maaliskuun 7. päivänä vuonna 1932. Puhujana oli piispa Jaakko Gummerus. Vuoden 1933 alusta hartauksia on radioitu joitakin sata vuotta lyhyitä keskeytyksiä lukuun ottamatta säännöllisesti jo 75 vuoden ajan.

YLE Radio 1:n lähettämät aamuhartaudet ovat suosittuja kuunneltavia ohjelmia. Keskimäärin aamun kahdella hartaudella on noin 250 000 kuulijaa. Iltahartauksillakin on noin 100 000 hengen kuulijajoukkonsa.

– On hienoa, että valtakunnallisella yleisradiokanavalla kirkot voivat joka päivä avata ikkunan Jumalan todellisuuteen. Jo kuulijaluvut osoittavat, että hartausohjelmien lähettäminen on hyvää julkisen palvelun toimintaa. Kuulijoille hartaudella on merkitys. Kun hartaus alkaa, kanavalle hakeudutaan varta vasten, sanoo Anneli Vartiainen Kirkon tiedotuskeskuksesta. Hän toimii hartausohjelmien vastaavana toimituspäällikkönä.

Kirkot valvovat hartausohjelmien sisältöjä

Aikanaan aktiivisesti hartausohjelmien saamiseksi radioon toimi Suomen Kirkon Seurakuntatyön Keskusliitto, jonka pyrkimyksiä tuki voimakkaasti kirkollinen lehdistö. Alusta lähtien radiohartauksien sisällöllinen valvonta oli kirkon tehtävä. Hartauspuhujat valitsi Suomen Kirkon Seurakuntatyön Keskusliiton johtokunta, käytännössä työn teki radiosihteri.

Vuonna 1939 hartauksien tekeminen siirrettiin kirkoista studioihin. Tällöin mukaan tulivat muittenkin

kirkkojen hartauspuhujat luterilaisten puhujien lisäksi.

1960-luvulla käytiin kiivasta keskustelua siitä, kuka vastaa hartauksista. Päädyttiin sopimukseen, että kirkot valvovat hartausohjelmien sisältöjä ja Yleisradion hartausohjelmien valvontaelin hyväksyy suunnitelmat hartauksien pitäjistä ja kirkkokunnista, jotka pitävät hartauksia.

Valvontaelimen ohjesääntö hyväksyttiin marraskuussa 1967. Valvontaelimessä on mukana kaksi Yleisradion edustajaa ja viisi eri kirkkojen edustajaa sekä yksi edustaja Vapaan kristillisyyden neuvostosta. Kumpikin osapuoli, Yleisradio ja kirkot, valitsevat omat jäsenensä.

Vuoden 1967 alusta Suomen Kirkon Seurakuntatyön Keskusliiton työaloista Kirkon Radiopalvelu, Kirkon Elokuva- ja Tv-palvelu sekä Kirkon Lehdistöpalvelu yhdistettiin Kirkon tiedotuskeskukseksi. Tällöin vastuu radiohartauksista siirtyi Kirkon tiedotuskeskukselle.

Kirkon tiedotuskeskuksessa on edelleen omat toimittajat, jotka hoitavat radiohartauksien luterilaisen kirkon puhujien koulutuksen sekä valinnan. He myös koordinoivat muiden kirkkojen puhujalistojä. Radiohartauksista sopiminen on käytännölläheinen jatkuva ekumeeninen hanke.

Puhujavalinnoissa otetaan huomioon maantieteellisiä seikkoja, herätysliiketaustoja ja sukupuolijakauma. Pääosa hartauspuhujista on kirkon työntekijöitä, mutta mukana on myös maallikoita.

Yleisradio aloitti jumalanpalvelusten säännöllisen radioinnin vuonna 1927. (KT)

Kaipuu saa näkyä

KAIKKI ALAN TYÖT
Lappeenrannan
Kivimyynti
Valtakatu 60
Puh 0207 909 272

LOIMAAN KIVI
mauno.hongisto@loimaankivi.fi
www.loimaankivi.fi

Sammonlahden lähetystyön tapahtumia

Sammonlahden seurakunnan lähetystyön tapahtumia keväällä 2007:
– la 31.3. klo 11-13 myyjäiset ja kirpputori kirkolla
– su 22.4. lähetystilaisuus messun jälkeen, mukana Gröhnin perhe ja Arvo Survo
– ke-su 2.-6.5. tutustumis- ja talkooretki Keski- ja Länsi-Inkeriin Arvo Survon johdolla
– su 13.5. äitienpäivälounas ja kahvit kirkolla klo 11-13
– pe-su 8.-11.6. rovastikunnan yhteinen bussiretki SLS:n lähetysjuhille Hyvinkäälle
Jos voit auttaa tilaisuuksien järjestelyissä ja muissakin asioissa, ota yhteys lähetyssehteri Marita Smedsiin p. 6126514 (ti klo 10-13, ke 10-12), 044 750 1659.

Aamunkoitosta auringonlaskuun

Lea Lignell lausuu kirjoittamiaan rakkausrunoja Sammonlahden kirkon Ankkurisalissa sunnuntaina 22.4.07 klo 16.
Musiikki: Kai-Jussi Jankeri, laulu, Jarkko Lavaste, piano ja urut.
Tilaisuuden jälkeen avautuu parisuhdekahvila, jossa voimme yhdessä jakaa koettua, isäntäpariskuntana Riitta ja Jorma Papinniemi.
Sammonlahden seurakunnan perhetyö

"Ilolaulu suunnaton valtaa kaupungin..."

Mukulamessu Sammonlahden kirkossa palmusunnuntaina 1.4.07 klo 16
Mukulamessu on koko perheen jumalanpalvelus, joka on suunniteltu erityisesti lapsille. Messun kesto on noin 50 minuuttia.
Saat laulaa, liikkuu, rukoilla, vaeltaa, askarrella, sytyttää kynttilän, hiljentyä, käydä siunattavana ja antaa lelu- tai rahalahjan kolehtikoriin. Lelukolehtiin käy kaikki ehjät lelut ja kirjat.
Mukana on Sammonlahden seurakunnan lapsikuoro ja Varkkarit, päivä- sekä iltapäiväkerholaisia. Messun jälkeen keittolounas, vapaaehtoinen maksu.
Tervetuloa kirkkoon!
Järjestää: Sammonlahden seurakunta ja seurakuntayhtymän päiväkerhotyö

Kolmen papin parhaat

Tule lauletaan yhdessä!
Pekka Rossi, Jorma Taipale ja Risto Savolainen, siinä teemamme kolme papia eläkkeelle siirtymisjärjestyksessä lueltuna. Nämä mainiot, seurakuntalaistensa rakastamat ja rakastetut papit näemme ja kuulemme Lappeen Marian kirkossa 15.4.07 klo 18 alkavassa Sanan, yhteislaulun ja Yhteisvastuun juhlassa.
Siellä kukin vuorollaan paljastaa kaksi itselleen mieluisinta hengellistä laulua tai virttä. He kertovat myös, miksi juuri nämä laulut ovat heille rakkaita ja mitä muistoja niihin liittyy. Näitä sekä monia muita tuttuja lauluja lauletaan yhdessä, esilaulajana toimii Teuvo Eskelinen. Lauluja säestävät Seija Tapanainen ja Katri Piutula. Tilaisuudessa kerätään kolehti Yhteisvastuukeräyksen hyväksi.

Kylpylämatka Pärnuun marraskuussa

Lauritsalan seurakunta järjestää marraskuun alussa 5.-10.11.07 virkistysmatkan Viroon, Tervis-kylpylään.

Kylpylä sijaitsee Pärnussa Etelä-Virossa. Matkalle mahtuu 50 henkilöä ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä.
Matkalla on käytössä koko ajan oma bussi kuljettajineen. Lähtö 5.11. aikaisin aamulla Lauritsalasta ja paluu tapahtuu myöhään lauantai-iltana 10.11. Matkanjohtajana toimii kokenut Viron matkaaja Teuvo Eskelinen ja matkapappina on rovasti Risto Savolainen. Matkalla on mahdollista osallistua hoitojen ohessa myös monenlaisiin hengellisiin tilaisuuksiin ja tapahtumiin.
Matkan hinta on n. 315 euroa/henkilö. Hintaan sisältyy matkat, majoitus kahden hengen huoneessa, ruoat matkoilla ja perillä, kaksi lääkärintarkastusta sekä päivittäin kolme valinnaista hoitoa. Jos olet kiinnostunut, ota yhteys Teuvo Eskeliseen p. 0400-423176.

*Rakkaus
saa näkyä*

Elegantti
Valtakatu 26. P. 4190 120
Ark. 12-17, la 10-14 tai ajanvaraus.
www.elegantti.fi

Lounas- ja juhlapalvelu

Tule viihtymään ja nauttimaan maittävä lounas Pressiklubille.
Juhlapalvelumme järjestää juhlat kuin juhlat hyvällä maulla.
Meidät löydät Etelä-Saimaan lehtitalolta Lauritsalantieltä!
TERVETULOA!
Tiedustelut ja varaukset
Pirjo Vanonen p. (05) 5388 3051

Lappeen entiset nuoret muistelivat

Tämän vuoden loppiaisena kokoontui Kaislarannan leirikeskukseen joukko entisiä Lappeen seurakunnan nuoria muistelemaan menneitä. Kutsu oli osoitettu 1980-luvun alussa toiminnassa mukana olleille nuorille ja myös työntekijöille. Ja kuten kuvasta näkyy, aika moni noudattikin kutsua.

Kirkkopäivät kokoavat tuhansia Turkuun

Turun Kirkkopäivillä 25.-27.5.2007 kohtaavat kirkko, kulttuuri ja yhteiskunta. Turku täyttyy laadukkaista ohjelmista ja tuhansista ihmisistä. Kirkkopäivien ohjelma on nyt luettavissa verkossa osoitteessa www.kirkkopivat.fi. Ohjelmaa päivitetään jatkuvasti, joten verkosta löytyy aina ajankohdattaisiin tietoihin.

Turun Kirkkopäivien teemana on *Pyhä yksinkertaisuus*. Tapahtumissa etsitään yksinkertaista uskoa, yksinkertaista yhteyttä ja yksinkertaista hyvää. Ohjelmassa on Agricolan hengessä kiinnostavia puhujia, ihanimpia virsiä ja hengellisiä lauluja, kuoroja ja kuuluisuuksia – teatteria ja hiljaisuutta unohtamatta.

Kirkkopäivien suuret tapahtumat järjestetään Tuomiokirkon pöytälavalla. Näyttävät avajais- ja päätöstapahtumat sekä lauantai-illan virsien ja hengellisen musiikin toivekonsertti

antavat kirkkopäivävieraille unohtamattomia elämyksiä. Kylvön juhla, Kasvun juhla ja Sadonkorjuujuhla tarjoavat musiikkia, tanssia ja yllätyksiä.

Viikonlopun kiinnostavina ulkomaisina vieraina Turkuun saapuvat Taizé-veljet Alois ja Bruno. Kiinnostavaa kotimaista keskustelua uskon peruskysymyksistä käyvät piispa Eero Huovinen ja emeritusprofessori Antti Eskola. Pauli ja Julia Aalto-Setälä keskusteluttavat isä ja tyttäriä uskosta ja arvoista. Keskustelemissa ovat John ja Monica Vikström, Ilkka ja Julia Kanerva sekä Jan Otto ja Janina Andersson.

Kirkkopäivät on kirkon suurtopah-

tuma, joka järjestetään joka toinen vuosi eri puolilla Suomea. Kirkkopäivät toteutetaan paikallisseurakunnan ja Kirkkopalvelujen yhteishankkeena. Ohjelmaa ovat järjestämässä kristilliset järjestöt, kirkon keskuskeskukset, seurakunnat ja eri herätysliikkeet.

Ajankohtainen Holocaust-näyttely Lappeenrantaan

Menneisyyttä ei saa kieltää, vaikka se sisältäisi kipeitäkin asioita. Tiedon jakaminen historian hyvistä ja huonoista tapahtumista on tärkeää. Sen avulla voidaan yrittää estää vääristyneiden asenteiden leviämistä.

Lappeenrantaan järjestetään yhteiskristillisenä tapahtumana Holocaust-näyttely 21.-27.4.2007. Näyttelyasettaja on Jorma K. Ahonen Tampereelta. Hän on jo vuosikymmeniä kerännyt materiaalia juutalaisten joukkotuhosta, holocaustista.

Esillä on mm. vanhoja postikortteja, harvinaisia kirjoja, karttoja, asiakirjoja ja aitoja esineitä keskitysleireiltä sekä autenttinen elokuva keskitysleirin vapautumisesta vuonna 1945. Näyttely pidetään Lappeenrannan Helluntaiseurakunnan Betaniamppelissa ja sen suojelijaksi on lupautunut Suomen Israelin suurlähettiläs Shemi Tzur, joka myös avaa näyttelyn.

Avajaisjuhla pidetään lauantaina 21.4. kello 16, jonka jälkeen yleisö pääsee tutustumaan näyttelyyn. Näyttely on avoinna sunnuntaista perjantaihin. Tarkemmat tiedot ovat luettavissa paikallislehdistä näyttelyä edeltävällä viikolla.

Yhteiskristillinen
toimikunta

Peljätä ja rakastaa Jumalaa – mitä se on?

Raamattuopistoilta torstaina 12.4. klo 18 (huom! aika) Lappeenrannan seurakuntakeskuksessa Koulukatu 10. Kaksoisraamattuluennon pitää Ilkka Ryttilähti Suomen Raamattuopistosta.

Leipää kaikille

Leipämyyjäiset Yhteisvastuukeräyksen hyväksi

perjantaina 30.3.07 klo 10-14 Lappeen seurakuntasalissa, Kirkkokatu 10. Leivonnaisia otetaan vastaan (tuoteseloste mukaan) pe 30.3. klo 8 alkaen Lappeen srk-salilla. Tervetuloa kahville ja ostoksille!

Järj. Lappeen seurakunta/diakoniatyö

Työttömien teologinen tapahtuma

kiiristorstaina 5.4.07 klo 11-15

Lrannan srk-keskuksessa, Koulukatu 10

Työtön toivon ja epätoivon keinulaudalla – onko työttömän elämä kuin opetuslasten lauantai Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen välissä? Päivän aikana tutkimme Raamattua ja osallistujien kokemuksia toiminnallisissa menetelmissä.

Tule mukaan tuomaan sanaa omasta todellisuudestasi! Jos et kuitenkaan pääse paikalle, kerro tunnoistasi vaikka tekstillä p. 040-5209720 (Pirkko Varis), sähköpostilla pirkko.varis@evl.fi tai kirjeellä Pirkko Varis/PANK Valtakatu 40, 53100 Lappeenranta. Luvallasi teksti voidaan lukea tapahtumassa. Päivä on maksuton. Seurakunta tarjoaa lounaan. Ilm. viimeistään ma 2.4.07 Lpr:n työnhakijat ry:n toimistoon p. 0400-269262.

Järjestäjät seurakuntayhtymän yhteiskunnallinen työ ja Lappeenrannan seudun työnhakijat ry

Ylös Jerusalemiin – pääsiäistapahtuma 25 vuotta

Lauritsalan srk-kodilla avoinna yleisölle:

Maanantai	2.4. klo 17.00-19.30
Tiistai	3.4. klo 17.00-19.30
Keskiviikko	4.4. klo 17.00-19.30
Pitkäperjantai	6.4. klo 12.00-18.00
Pääsiäislauantai	7.4. klo 12.00-16.00

Kierrokset ovat maksuttomia ja ne tapahtuvat 15-20 hengen ryhmissä. Lähdöt 10 min. välein ja ne alkavat Lauritsalan srk-kodilta ja päättyvät kirkkoon. Matka-aika on n. 30 min. Ryhmävaraukset p. 6126 405 tai 044-750 1660/Jaana Tams. Basaarin ja kahvion tuotto lähetystyöhön.

Sinun edestäsi – pääsiäisnäytelmä

Palmusunnuntaina 1.4.07 klo 19 Lappeen Marian kirkossa

Kertojat Aino Kerola ja Martti Oikonen, Jorma Taipale, musiikki Lappeenrannan Naislaulajat, urkuri Kari Pettinen, juutalaista juhla-kansaa. Käsikirjoitus ja ohjaus Anja Hytti-Oikonen. **Vapaa pääsy.**

Via dolorosa – ristin tie

Sammonlahden kirkossa hiljaisella viikolla 2.-7.4.07

Kirkkoon on rakennettu vanhan kristillisen perinteen mukaisesti 14 ristin tien asemaa eli pysäkkiä, joilla kulkija voi hiljentyä omaan tahtiinsa. Asemilla muistellaan Jeesuksen kulkemaa kärsimystietä Pilatuksen palatsista Golgatalle. Teksteissä ja rukouksissa liitytään pyhiinvaeltajien näinäkin päivinä kulkemaan reittiin Jerusalemiin Via dolorosa-tiellä. Ristin tiellä voi kulkea tilaisuuksien yhteydessä sekä maanantaista keskiviikkoon klo 12-18, kiiristorstaina klo 14-21, pitkäperjantaina klo 15-18 ja lauantaina klo 14-17.

Lappeenrannan seurakunnan lähetystapahtumia

Radiolähetyspäivät "Ylösnousseen todistajana" la-su 14.-15.4.07 Lrannan srk-keskuksessa Koulukatu 10

La 14.4.

12.30 Päivien avaus, srk:n työntekijä, raamattutunti Jukka Norvanto
13.30 Raamattu kannesta kanteen -ohjelmat 10 v., Inga-Liil Rajala
14.00 Kahvi
14.30 Radio Dei, Lauri Nurminen
15.00 Katsaus sunnuntain lähetyshuilaan, Kari Eskelinen
15.15 Raamattutunti, Norvanto
16.00 Päätös

Su 15.4.

10.00 Messu Lappeenrannan kirkossa, Juha Tiihonen
13.00 Raamattutunti, Norvanto
14.00 Kahvi
14.30 lähetyshuila, Kari Eskelinen, Jukka Norvanto, srk:n edustaja, Seija Tapanainen

Lähetykset vappuna 1.5.07 klo 10-11.30 Lrannan srk-keskuksessa Koulukatu 10

Lähetyssoppi Toinin tupa Koulukatu 10 A on avoinna ma-pe klo 11-17. Runsaasti monipuolista itse tehtyä tavaraa.

Seurakuntaelämä luovutetussa Karjalassa

Retki Karjalaan 25.-26.8.07

Matkaohjelmassa Enso, Antrea, Sairala, Käksä, Kiviniemi ja Viipuri. Oppaina lehtori Mauri Kinnunen ja päätoimittaja Antti O. Arponen. Yöpyminen Viipurissa, jossa myös osallistutaan jumalanpalvelukseen sekä mahdollisuus ostoksiin. Matkan hinta on 140 euroa. Ilmoittautumiset srk-sihtööri Anne-Mari Välikaupille p. 6126 210, sähköposti: anne-mari.valikauppi@evl.fi.

IHMISEN KOKOISTA TYÖYHTEISÖÄ ETSIMÄSSÄ

Konsultti, perheterapeutti Pekka Hämäläinen
alustaa keskustelua aiheesta

torstaina 3.5.2007
klo 18 - 20

Lappeenrannan kirkossa

Välillä kahvi- ja teetarjoilua

VAPAA PÄÄSY. TERVETULOA!

Järjestää Lappeenrannan seurakunnat

NÄE SAMALLA KAUNIISTI UUDISTETTU LAPPEENRANNAN KIRKKO

Kirkkoneuvos Risto Cantell:

Valintamyymäläuskovaisuus ei kuulu kristillisyyteen

Kirkkoneuvos Risto Cantell harmittelee sitä, että yhteiskunnan eri aloilla voimakkaasti lisääntynyt individualismi ja itsekkyyks ovat ruvenneet näkymään myös kristillisessä toiminnassa.

– Ihmiset alkavat olla kaikkialla kuin valintamyymälässä. He ottavat vain sen, mikä heille maistuu. Näin tapahtuu helposti myös hengellisessä elämässä. Kristillisyydessä ei ole kuitenkaan kyse omasta hengellisestä herkuttelusta tai vain omien uskonnollisten tarpeiden tyydyttämisestä, Cantell sanoo.

Cantell toimii kirkon ulkoasiain osaston johtajana. Hän pitää luterilaisen kirkon tämän päivän suurimpana haasteena sitä, että löytäisimme itsekkyyden keskellä jälleen yhteisöllisyyden, yhteisvastuun, toisista huolehtimisen ja yhdessä tekemisen.

– Kristityt on kutsuttu olemaan toistensa kanssa ja kunnioittamaan ja auttamaan toisiaan. Seurakuntatyössä on tärkeää korostaa, että me kuulumme yhteen ja että meidän on kannettava huolta toisista sekä lähellä että kaukana.

Selkeä kutsumus

Cantell sanoo, että Jeesus antoi meille hyvin selkeän kutsun.

– Hän sanoi, että joka tahtoo hänen perässään kulkea, ottakoon ristinsä ja seuratkoon häntä. Ristin ottaminen tarkoittaa sitä, että kuljemme samaa tietä kuin Jeesus kulki ja sille tielle kuuluvat myös lähimmäiset.

Cantellille kristittyinä oleminen on kokonaisvaltainen asia. Kristillisyydestä ei voi ottaa vain joitakin palasia niin, että jättää lopun vaille huomiota. Sama pätee siihen, että eri uskonnoista ei voi koota vain parhaita puolia ja uskoa niihin.

– Tällainen valintamyymäläuskovaisuus johtaa vain sekamelskaan, josta ei pysty tunnistamaan enää mitään. Se horjuttaa uskonnollista turvallisuutta, estää perinteen siirtämistä ja vaikeuttaa uskossa kasvamista, Cantell sanoo.

Uskontojen erilaisuus syytä tunnustaa

Cantell pitää vain joidenkin uskontojen korostamista hengellisenä välin-

pitämättömyytenä, jonka toinen muoto on se, että oletetaan kaikkien uskontojen opettavan viime kädessä samalla tavalla eikä kanneta huolta siitä, mihin itse uskotaan ja miten.

– Tällainen perustuu usein pelkkään tietämättömyyteen, mutta toisin kuin helposti ajatellaan, se asettaa suuria esteitä eri uskontojen väliselle vuoropuhelulle.

Cantellin mielestä on selkeästi tunnistettava, että vaikka esimerkiksi juutalaisuus, islam ja kristinusko ovat kaikki yhden jumalan ja kirjan uskontoja, niiden käsitykset Jumalasta ja Jeesuksesta poikkeavat merkittävästi toisistaan.

– Oikeaan suvaitsevaisuuteen ei kuulu olla välittämättä opillisista eroista. Asia on itse asiassa päinvastoin. Muslimit pitävät tarkoin kiinni omista periaatteistaan ja identiteetistään ja he odottavat meidän kristittyjen tekävän samalla tavalla oman uskomme kohdalla.

Uskontojen väliseen vuoropuheluun kuuluu aivan oleellisesti se, että pysytään omien periaatteiden takana.

– Samalla tulee tietenkin tuntea muita uskontoja ja kunnioittaa toisten erilaisuutta. Jos emme välitä uskontojen eroista, kiellämme helposti koko uskonnollien ulottuvuuden olemassaolon ja merkityksen. Silloin kavenamme sekä ihmiskäsitystämme että näkemystämme yhteiskunnasta, Cantell sanoo.

Uskonnolla ei pidä perustella sotaa

Kirkkoneuvos Risto Cantell sanoo hyvin suoraan, että sotaa ja viholliskuvia ei pidä perustella uskonnolla. Tällä Cantell viittaa Yhdysvaltain Irak-politiikkaan ja sotaan terrorismia vastaan.

– Kaikki perinteiset kristilliset kirkot ovat sitä mieltä, että poliittisia ja sotilaallisia operaatioita ei voi perustella kirkon uskosta käsin. Uskoa ei voi ideologisoida eikä uskontojen edustajien pitäisi mennä mukaan ideologisointiin.

Cantellin mukaan Yhdysvaltain presidentti George W. Bush tukeutuu politiikassaan lähinnä uskonnollisiin ääriilmiöihin, jotka pyrkivät samalla lisäämään omaa arvostustaan presidentin avulla.

– Yhteisöllisyys on olennainen osa kristillisyyttä. Kuulumme yhteen ja meidän on kannettava huolta toisista sekä lähellä että kaukana, sanoo kirkkoneuvos Risto Cantell.

– Sen sijaan, että haetaan uskonnosta tuki esimerkiksi sodalle terrorismia vastaan, pitäisi miettiä terrorismin

syitä ja puuttua niihin. Terrorismi on tietenkin vastustettava asia, mutta jos väkivaltaan vastataan väkivallalla,

syntyy vain jatkuva kostonkierre, Cantell sanoo.

Matti Laitsaari

Ekumenian tavoitteena kirkkojen ykseys Ehtoollisyhteys tärkeä etenkin Suomessa

Kirkon ulkoasian osaston johtajana ja ekumeniikan dosenttina Risto Cantell on ollut paljon mukana ekumenian eli kirkkojen välisen yhteyden rakentamisessa. Cantell korostaa sitä, että ekumenia ja uskontojen välinen vuoropuhelu ovat kaksi aivan eri asiaa.

– Ekumenia on mahdollista vain kristillisten kirkkojen piirissä ja niiden

kesken. Ekumenia edellyttää sitä, että uskomme Kristukseen ja hänen sovintustyöhönsä.

Ekumenian pitkän tähtäimen päämääränä on kristillisten kirkkojen ykseys.

– Kristus itse puhui ja toimi ykseyden puolesta. Ajattelemme niin, että kirkkojen jakautuminen on seurausta

synnistä. Siksi ykseyden tiellä pitäisi päästä eteenpäin.

Paljon on Cantellin mukaan viime vuosikymmeninä edistyttykin. Mutta silti niinkin oleellista asiaa kuin ehtoollisyhteysttä ei ole kaikkien kristittyjen välille vielä saatu.

– Itse ehtoollisesta me luterilaiset ajattelemme esimerkiksi ortodoksien

ja katolisten kanssa hyvin samalla tavalla, mutta erimielisyydet koskevat ehtoollisen toimittamista ja jakamista. Luterilaista pappetta ei ortodoksien ja katolisten keskuudessa tunnusteta täydeksi pappudeksi, mutta toivottavasti opilliset esteet saadaan pian rai-vattua, Cantell sanoo.

Luterilaisten ja anglikaanien välille

ehtoollisyhteys on sen sijaan jo löytynyt.

Cantell harmittelee sitä, että ehtoollisongelma näkyy ikävällä tavalla etenkin suomalaisten arjessa, kun täällä on paljon ortodoksien ja luterilaisten välisiä seka-avioliittoja.

– On suuri sääli, että esimerkiksi aviopuolisot eivät voi käydä yhdessä ehtoollisella.